

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL IX Nr. 4C7

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 25 ianuarie 1957

UNIREA PRINCIPATELOR

Odată cu desăvârșirea procesului de descompunere a feudalismului, care ia în țările Române, începînd din ultima jumătate a secolului XVIII, un caracter din ce în ce mai accentuat, noile condiții social-economice împing spre unirea...

Dan Berindei

cercetător științific principal la Institutul de Istorie al Academiei R. P. Romîne

Înălțarea statului feudal și la înlocuirea relațiilor feudale cu relații corespunzătoare noilor condiții social-economice. În sfîrșit, unirea mai însemnată pentru țările noastre — majoritatea populației — puțină înălțare a sprusului și nemilosul jug boieresc.

blema unirii în anul 1856, dar puterile pretene poporului român au simțit călăuzirea și dorința acestuia de a se uni prin intermediul divanurilor ad-hoc. Mulțimile participă din plin la lupta pentru o justă alcătuire a acestor organe reprezentative. Lupta pentru unire capătă un larg caracter de masă și, datorită acestui fapt, ea și sprînjina diplomatică a puterilor pretene și în special al Rusiei, divanurile de la București și Iași pot exprima răsădit dorința de unire a întregului popor. neuzindu-se decît un singur glas răsădit, al boierului separatist și reacționar Alecu Balaș. În schimb, majoritatea deputaților, o glîndind alături partida conservatoare, și pe cea națională, dar mai înainte interesele înseși ale exploatării, se opun unei rezolvări — fie chiar principale — a problemei agrare, rezolvare cerută de către deputații țărăni.

CADRELE DIDACTICE DEZBAT DOCUMENTELE PLENAREI C.C. AL P.M.R.

In toată țara au loc adunări ale învățătorilor și profesorilor în cadrul cărora sînt dezbătute Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

In fața cadrelor didactice din școlile medii și elementare ale Capitalei, adunarea în sala Fa-cultății de Științe Juridice, a vorbit prof. univ. P. Niculescu-Mizil, membru al C.C. al P.M.R.

In sala de ședințe a statului popular al Regiunii Autonome Maghiare a avut loc în ziua de 17 ianuarie a.c., o consuliță a intelectualilor din orașul Tg. Mureș — cadre didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior, reprezentanți ai Teatrului Școlaresc de Stat, al filialei scriitorilor, al filialei artiștilor plastici, reprezentanți ai bazei de cercetări a Academiei R.P.R. și alții.

Tov. Ștefan Valter, secretar al comitetului regional de partid, a trecut în revistă realizările învățătorilor și profesorilor în cadrul școlii de învățămînt al școlii din regiune în anul pînă la prezent.

Numerosi participanți la consuliță au luat cuvîntul și au arătat perspective largi ce se deschid muncii lor în urma măsurilor adoptate de Plenara C.C. al P.M.R.

Tov. Bella Cosma, directorul școlii medii „Bolyai Farkas”, Oțivș Ludovic, profesor, Simion Sălăgeanu, directorul școlii de 7 ani nr. 6, Dominic Nagy, șef adjunct al secției de învățămînt al Regiunii Autonome Maghiare, Ana Filip, profesoară, Ion Ament, profesor și alții au arătat că în anul pînă la prezent în regiune o serie de localități din Regiunea Autonomă Maghiară s-au construit școli noi, moderne, atît din fond centralizat cît și prin autoimpunere.

Tov. Dominic Nagy a arătat posibilitatea ce există în urma descentralizării fondurilor pentru construirea, folosind-se mijloace materiale și bănești locale.

In încheierea consuliței, tov. Ion Fazecsa, secretar al C.C. al P.M.R., a arătat că una dintre sarcinile cadrelor didactice și ale intelectualității în general este ca, paralel cu cultivarea tradițiilor progresiste, revoluționare, să dezvolte și să întinsească educația tineretului general în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

In ziua de 18 ianuarie a.c. a avut loc în Aula Bibliotecii Centrale Universitare din Iași o adunare a cadrelor didactice și ale intelectualității în general, atît din cadrul didacticei din învățămîntul superior.

Tov. Dumitru Gheorghe, prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași, a făcut cu acest prilej o expunere asupra hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.M.R.

In fața cadrelor didactice din orașul Satu Mare tov. I. Gola, șef adjunct al secției de învățămînt al regiunii Satu Mare, a făcut o amplă expunere asupra documentelor plenare.

Lînd cuvîntul la discuții, numeroși participanți și-au manifestat dragostea și încrederea în partid și suveran și hotărîrea de a depune totosturi aporile pentru trecerea în fapt a prevederilor plenare.

La cîmînele culturale, precum și în cadrul de cînt și învățămînt și profesorii din regiunea Satu Mare popularizează în rândurile țărănimii muncitorești documentele plenare C.C. al P.M.R.

În împlinirea ALEGERILOR

Program de luptă pentru bunăstarea poporului și înflorirea patriei

Poporul nostru a primit cu mare bucurie Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, Muncitorii, țărănimii, intelectuali, toți cetățenii care își iubesc patria și doresc continua e înflorire consideră Manifestul Consiliului Central al F.D.P. un important document care zugrăvește uriașele succese obținute de poporul nostru sub conducerea P.M.R. pe drumul luminos al socialismului, un mare program de luptă pentru noi și mari împliniri pe calea socialismului, calea bunăstării și a păcii.

De la ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională au trecut patru ani. În acest timp poporul nostru a obținut mari succese în construirea bazei economice a socialismului. Dintr-o țară agrară înapoiată, România a fost transformată de către regimul democratic-popular într-o țară industrial-agrară înaltă, cu uriașe perspective de progres.

Industrializarea socialistă a țării a devenit o cauză a întregului nostru popor. Numai în ultimii 4 ani au fost ridicate peste 100 de fabrici și uzine, iar alte sute de întreprinderi au fost înzestrate cu utilaje moderne. Față de 1938, producem astăzi de peste două ori mai mult cărbune, de patru ori și jumătate mai mult fontă și aproape de

trei ori mai mult oțel și laminat. Producerea industriei noastre sînt cîntate și apreciate în multe țări ale lumii.

Ca urmare a dezvoltării puternice a industriei grele a crescut neîntrerupt industria producătoare de bunuri de larg consum. În companie cu 1938, noi fabricăm astăzi de trei ori mai multe țesături, producem de cinci ori mai multe preparate și conserve de carne, de trei ori mai multe delieri, și aproape două ori mai mult zahăr și mîi multe grîșimi.

Mari transformări s-au petrecut în viața satelor noastre. Statul democratic-popular sprijină necontenit țărănimii muncitoare în vederea sporirii producției agricole și a ridicării nivelului ei de trai. Agricultură este înzestrată an de an cu tot mai multe mijloace mecanizate. În ultimii 4 ani industria noastră socialistă a furnizat agriculturii cca. 10.000 tractoare, 6.000 semănătoare, 5.400 secătătoare, 5.400 batoze și combine precum și alte multe unelte agricole.

În perioada care a trecut de la ultimele alegeri a crescut necontenit numărul țărănimii muncitoare care, sub îndrumarea partidului, au pornit pe drumul agriculturii socialiste. În prezent avem raioane complet cooperativizate, iar în urma hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 interesul țărănimii muncitoare pentru transformarea socialistă a agriculturii s-a sporit foarte mult.

Poporul nostru s-a convins prin propria sa experiență că grija de căpetenie a regimului democratic-popular o constituie omul cu nevoile sale. Deși au trebuit învinse mari greutăți, deși mai dăinuie încă unele lipsuri, este limpede că în ultimii patru ani s-au făcut pași înainte pe drumul îmbunătățirii traiului oamenilor muncii. A fost desființat sistemul de aprovizionare cu cartele, răzîmșă a anilor de război, s-a îmbunătățit aprovizionarea cu pine, carne și alte alimente de primă trebuință, cu încălziminte și îmbrăcăminte. Valoarea mărfurilor vindute populației în comerțul socialist a întrecut în 1956 de peste două ori valoarea mărfurilor vindute în 1950.

În anul 1956 s-au îmbunătățit salariile mai multor categorii de oameni ai muncii, printre care și salarile cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și din învățămîntul profesional și tehnic. De asemenea,

NOTAȚI CANDIDAȚII E.P.R.

s-au acordat alocația de stat pentru copii. Hotărîrile recentei Plenare a C.C. al P.M.R. prevăd noi măsuri în vederea sporirii cîștigurilor tuturor categoriilor de muncitori.

Anii pînă la prezent sînt ani de continue progrese pe drumul revoluției culturale. O cucerire de seamă a poporului nostru este lichidarea analfabetismului, una din cele mai frumoase moșteniri lăsate de regimul burghezo-moșieresc. Au fost deschise numeroase școli de toate gradele și insușirea de învățămînt superior. Față de 1938, cînd erau numai 28.000 de studenți, astăzi în universitățile noastre învață peste 60.000 de studenți, din care mai bine de jumătate primesc burse din partea statului. În ultimul an, burse au fost mîrite și s-a îmbunătățit situația căminelor și a cantinelor studențești.

Regimul democratic-popular acordă o înaltă prețuire intelectualității legată de popor, creîndu-i toate condițiile pentru a-și pune întreaga ei capacitate la crearea în slujba poporului și marilor idealuri ale socialismului. Operele și lucrările oamenilor noștri de știință și ale marilor noștri scriitori sînt cunoscute și prețuite în zeci de țări, mîrturie a contribuției noastre la patrimoniul culturii universale.

În ultimii patru ani au luat ființă în țara noastră numeroase instituții de cultură, printre care „Casa Școlilor”, Teatrul de Operă și Balet, studiourile cinematografice de la Buleva s.a. cu care poporul român se mîndrește pe bună dreptate. Fara noastră numără astăzi 62 de teatre, 18 filarmonii și teatre de operă, 12.000 cîmine culturale.

(Continuare în pag. 4-a)

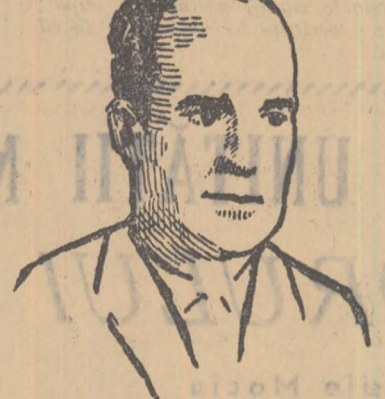
Oameni ai muncii din învățămînt candidați în alegeri

Tov. acad. prof. dr. GRIGORE BENETATO, șef al secției de cercetări medicale a filialei din Cluj a Academiei R.P.R., candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Năsăud.

Tov. MARIA IONESCU, directoare adjunctă a școlii medii nr. 2 din Caracal, candidată a F.D.P. în circ. electorală Caracal.

Tov. VICTOR HRITCU, învățător, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 19 Popriceni, reg. Iași.

În mijlocul ALEGĂTORILOR

La casa alegătorului din comuna Sîeu — Măgherus, raionul Bistrița, învățătoarea Lucreția Brenda, candidată în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, s-a întâlnit cu numeroși alegători din această circumscripție electorală pentru a discuta diferite probleme de interes obștesc.

In cuvîntul pe care l-a adresat alegătorilor, Lucreția Brenda a vorbit despre realizările obținute în anii pînă la prezent alături de muncitorii și țărănimii din comuna Sîeu — Măgherus, cît și în cuprinsul regiunii Cluj.

Astăzi, toți copiii de vîrstă școlară din regiunea Cluj sînt cuprinși în învățămîntul elementar. Au fost construite peste 300 de școli elementare și medii. Numărul elevilor și studenților care învață în școlile și instituțiile de învățămînt superior este de aproape 200.000. Mulți tineri din comuna Sîeu — Măgherus care au promovat școli medii învață acum în instituții de învățămînt superior. Ei se bucură de gratuitate de taxe, de burse în cîmine și cantine.

La discuții au luat parte, printre alții, și tov. Augustin Șomodean, președintele gospodăriei agricole colective „8 Martie”. Tov. Șomodean a arătat că colectivității, întovărășii și țărănimii muncitoare din comună sînt hotărîți să lupte cu stăruință pentru îndeplinirea hotărîrilor plenare C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956. „Ajutorului pe care ni-l acordă parti-

Agitatorii în campania electorală

Cadrelor didactice din întreaga țară participă activ la desfășurarea campaniei electorale. Fie că sînt agitatori la casele alegătorilor sau în circumscripțiile electorale, fie că sînt conferențieri la cîmînele culturale, învățătorii și profesorii vorbesc alegerilor despre semnificația alegerilor de la 3 februarie, despre marile realizări obținute în anii pînă la prezent, despre libertățile cucerite de regimul de democrație populară.

O însemnată contribuție la succesul campaniei electorale o aduc cadrele didactice din regiunea Cluj. Învățătorii Vasile Runcu și Dorina Fekete, din comuna Coșoana, Iuliu Györi, directorul școlii de 7 ani cu limbă de predare maghiară din comuna Iernut, raionul Luduș, Crișan, Directorul școlii de 7 ani din comuna Dezmir — învățătoarea Livia Neamtu din comuna Giula, raionul Cluj, și alte cadre didactice îi vizitează acasă pe părinții elevilor, popularizînd candidații F.D.P. și realizările din ultimii ani, îndeplinite atît în folosul oamenilor muncii romîni cît și al celor aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Constantin Pleșa, directorul școlii de 11 ani din Luduș, învățătorii Traian Roșca din Calota, Gh. Berindei din Dumbrava, raionul Huedin, Petru Moise din Ciurila, raionul Cluj, sînt în fața alegătorilor conferențieri privind prevederile legii electorale — importanța Rezoluției plenare C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Cadrelor didactice din regiunea Cluj au fînt pînă acum la casele alegătorilor, cîmînele culturale și în cadrul adunărilor populare aproape 1.000 de conferințe. Profesoara Marcela Munteanu și învățătorii Nicolae Vișeu din Huedin au organizat

o seară literară cu teme „Cum se ogîndește în literatură lupta Partidului Muncitoresc Român pentru dezvoltarea agriculturii” și „Cîmpul literar nou în operele scriitorilor noștri”. Profesoara Ion Străluță din Ineu, raionul Cluj, a organizat o seară literară cu tema „Falsa alegere din trecut și democratismul larg al alegerilor de azi”. Directorul școlii de 7 ani din Săvădăni, Iuliu Pall, a organizat o seară de întrebări și răspunsuri pe marginea Rezoluției plenare C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. La această seară au participat 800 de țărani muncitori. Profesoara Vasile Blaga din Sîntereag, raionul Beclean, a organizat prima brigadă artistică de agitație din comună, care a prezentat zilele trecute la casa alegătorului un program artistic consacrat transformărilor petrecute în comună în ultimii ani. Un reușit program artistic a prezentat la casa alegătorului echipa cîmînului cultural din Cărnărași, raionul Sărmaș, echipă condusă de învățătoarea Florica Leovan și Anica Radu.

O activitate asemănătoare în sprînjina campaniei electorale desfășoară și cadrele didactice din regiunea Bacău. În peste 400 de cîmîne culturale din această regiune, învățătorii și profesorii au expus conferința „Realizările regimului democratic-popular” la care au participat 8.000 de alegători.

Numerosi învățătorii și profesorii din regiunea Bacău activează ca agitatori în cadrul caselor alegătorului. Una dintre cele mai frecventate case ale alegătorului din această regiune este cea din satul Popu, raionul Moinești, a cărei activitate este condusă de învățătoarea Eugenia Maroteanu.

De asemenea, cadrele didactice din regiunea Bacău contribuie la desfășurarea activității culturale-artistice consacrate campaniei electorale. De exemplu, învățătorii Vasile Munciu din satul Rădăuți, Vasile Munciu din satul Rădăuți, raionul Bacău, a pregătit cu echipa artistică a cîmînului cultural piesa „Sus Tudorache! Sus Tudorache!” de Mircea Stănescu, care a fost prezentată de cînd în fața cetățenilor veniți la casa alegătorului din sat. Învățătoarele Eugenia Chelaru și Maria Bărdus din Răucești, raionul Tg. Neamț, au fînt la casa alegătorului recent la care au participat peste 120 de țărani muncitori.

O activitate intensă desfășoară și cadrele didactice din alte localități ale regiunii Bacău, ca de pildă cele din comunele Căiuți, Coșoșnești și Pancești, raionul Adjuș, Petrești, raionul Bacău etc.

Să realizăm noi progrese în politehnizarea învățămîntului

Larga dezbateră a problemei politehnizării ce a avut loc pe prilejul recentelor consulițe raionale ale cadrelor didactice a contribuit mult la o mai adîncă înțelegere a sarcinilor ce stau în fața școlilor în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic. Majoritatea învățătorilor și profesorilor au dovedit, prin probleme pe care le-au ridicat la discuții, că sînt conștienți de importanța pe care o are introducerea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală ca principal mijloc pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor și pentru o mai strînsă legare a școlii de practică, de producție.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor au înțeles că învățămîntul politehnic nu poate fi privit ca ceva separat de predarea disciplinelor de cultură generală și că, dimpotrivă, el este pirghia care va determina o simțitoare creștere a nivelului științific al învățămîntului. Luptînd pentru realizarea învățămîntului politehnic, cadrele didactice trebuie să asigure în primul rînd o serioasă creștere a nivelului științific al lecțiilor. În același timp, prin realizarea învățămîntului politehnic cresc în mod implicit volumul și calitatea cunoștințelor, sporște dorința de a ști, de a cunoaște a elevilor.

În general, învățătorii și profesorii cunosc căile de realizare a învățămîntului politehnic. Schimb larg de experiență realizat cu prilejul consulițelor raionale a arătat că un mare număr de învățătorii și profesori se străduiesc să înarmeze elevii cu cunoștințele legitime și principii ce stau la baza producției industriale și agricole, desfășoară o activitate interesantă în cadrul lecțiilor practice și de laborator, al lucrărilor practice de atelier și pe parcursul experimentării, în cadrul cercurilor de elevi, organizează interesante și utile excursii și vizite în producție. Experiența unor astfel de pedagogi ca tovarășii T. Jovmir, directorul școlii medii nr. 1 din Tirgu Mureș, Vasile Barna, directorul școlii medii nr. 1 din Medias, Savin Popescu de la școala medie din Gluguz, Damian Alexandru de la casa pionierilor din Constanța, Dumitru Roșu de la școala de 7 ani din comuna Budești, raionul Otlenița, Paul Pleancu de la școala medie din Carei, C. Borș de la școala medie nr. 1 din Piatra Neamț și mulți alții arată că în școlile noastre se pot realiza multe lucruri frumoase dacă există inițiativă și dra-

goste de muncă, dorința de a participa efectiv la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la dezvoltarea învățămîntului. Mult au învățat cadrele didactice și din experiența școlilor de 7 ani din comunele Bistrița, raionul Piatra Neamț, și Radovanu, raionul Otlenița, din experiența celor 50 de școli utilizate de către Ministerul Învățămîntului, precum și a celor care prin mijloace locale, cu ajutorul întreprinderilor și al stațiilor de mașini și tractoare au reușit să-și creeze ateliere de lăcătușerie sau fîmblării, să-și asigure terenuri necesare pentru activitatea practică agricolă. Rezultatele acestei experiențe pozitive se reflectă nu numai în volumul de priceperii și deprinderi practice cu care au fost înarmați elevii, ci și în nivelul lor de cunoștințe, în educația lor.

Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

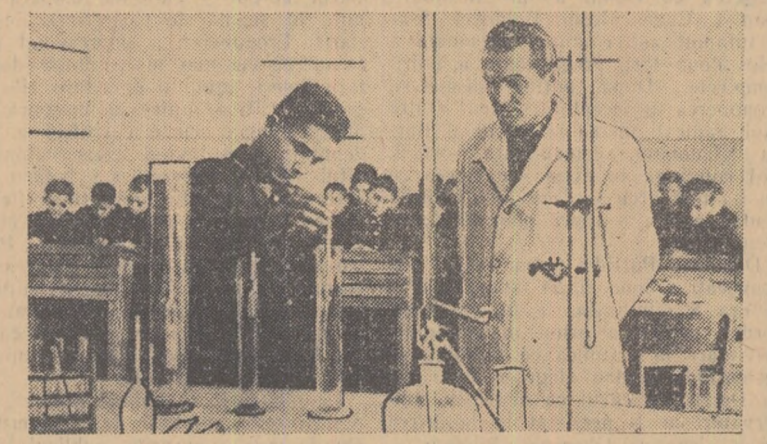
conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

conștințe, în educația lor. Succesele înregistrate pînă acum constituie o reală garanție că învățămîntul politehnic poate fi realizat cu succes în școlile noastre, că pot fi cucerite noi succese pe acest drum. Există, însă, încă multe probleme de lămurit și multe lipsuri care trebuie înlăturate. Dezbaterea de la consulița ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu activitatea practică. Așa se și explică impresia pe care o au unele cadre didactice care consideră că și în trecut se dădea tineretului o pregătire politehnică, prin faptul că se realizau școli lucrul manual. Dar simpla confecționare a unor obiecte ca șervețele, coșulețe, scăunele, ștergătoare, pre-

Cadre pentru industria noastră metalurgică

Clădirea școlii profesionale a Combinatului metalurgic din Reșița (stînga); în laboratorul de tehnologia metalelor (dreapta, sus); membre ale echipei de dansuri a școlii profesionale a Combinatului (dreapta, jos).

La Casa alegătorului de la Institutul de Științe economice și planificării economice din București.

DIN EXPERIENȚA

ȘCOLII SOVIETICE

Împreună cu familia

E. Cornișeva

In vastul cabinet al directorului școlii nr. 178 din Moscova intră o femeie slabă, deajuns de în vârstă. Se așază într-un fotoliu aduc. Era emoționată: o aștepta o discuție serioasă.

Directorul școlii, Praskovia Savcenko, își îndreaptă cu un gest obișnuit o șuviță căruntă de păr și spuse: — Ați vorbit cu Volodia deschis, așa cum v-am sfătuit? Nu se poate să se mai ascundă adevărul. Acesta ar avea o influență dăunătoare asupra lui.

— Da, în urmăș totul — răspunsă încet femeia. Am vorbit cu el așa cum ai vorbi cu un om mare, l-am spus că Mihail dorește să devină pentru el un părinte adevărat, plin de grijă, și că mie îmi va fi mai ușor să întrezir familia. El n-a răspuns nimic, a privit numai spre portretul tatălui său...

— Nu fiți îngrijorată, toate se vor sfârși cu bine — o calmă directorul — am vorbit și eu astăzi cu Volodia.

Mama lui Volodia Volkov a fost de multe ori la școală spre a se sfătui cu directorul și cu Taisia Orlova, diriginta fiului ei, și acestea cu vizitele lor au fost provocate de faptul că Vladimir, băiat de 15 ani, începuse să răspundă prost la lecții, iar odată a declarat chiar că dorește să părăsească școala și să intre în uzina unde tatăl său lucrase ca strungar înainte de a-și pierde viața în timpul Marelui Război pentru Patrie. Aceasta comportare în-a îngrijorată pe conducătorii școlii. Ei au început să cerceteze cauza care l-a provocat băiatului o asemenea stare de spirit.

La ultima vizită pe care l-a făcut-o diriginta mamei lui Volodia,

ceasta, ezitând și roșind, i-a spus că o hotărât să se recăsătorească. Găsi-se un om bun, de aceeași vârstă cu ea, careva îi murise soția. El începuse să viziteze des familia Volkovilor și se străduia să se împrietenească cu băiatul, dar acesta pășira o altitudine rece, rezervată. Volodia socotea comportarea mamei ca o trădare a tatălui mort, iar mama se sfârșise să vorbească cu fiul ei. S-a hotărât să facă aceasta numai după sfârșitul insistente ale pedagogilor.

— Seara, după lecții, Praskovia Savcenko l-a chemat pe Volodia Volkov la ea în cabinet. I-a vorbit mult timp și cu blândețe. I-a povestit despre faptele de arme ale vitorului său tată, despre care acesta, din modestie, nu pomenea niciodată, despre meritele lui în munca din uzină, despre faptul că el, deși om în vârstă, învață, își ridică calificarea.

— Este un om bun, cinstit — i-a spus băiatului Praskovia Savcenko. Tatăl tău, dacă l-ar fi cunoscut, cu siguranță l-ar fi respectat și s-ar fi împrietenit cu el. Poate că au luptat cu pe același front. Acest om este singur, nu are pe nimeni apropiat...

Volodia a ascultat-o cu ochii plecați, dar când s-a desprăsit de directorul școlii, acesta observă că în privirea lui nu mai strănuia înstrăinarea și jignirea, ci o mulțumire caldă și conștința greșelii proprii.

Directorul și profesorii nu s-au preocupat numai de cazul lui Volodia Volkov. Sinti și alți școlari a căror comportare și situație la învățătură au obligat școala să-și îndrepte atenția spre familia...

Anastasia Vakurov, diriginta clasei a IX-a, a observat nu odată că eleva Alla Krasnovskaia vorbește cu dispreț despre bunica ei, care o crescuse și care continua să aibă grijă de ea. Alla se purta neatent cu bunica, uneori ea chiar grosolană. Mama ei îi vorbea de călele ori despre aceasta, dar cuvintele ei n-aveau nici o influență asupra fetței.

Diriginta a hotărât să procedeze în alt mod. Ea i-a cerut odată Allei să-o viziteze după lecții pe colega sa Zola Pronina, a cărei bunica era bolnavă, Alla a îndepărtat însărcinarea și s-a întors acasă rusinată, mîhnită. Atenția și grija prietenei sale față de bunica ei, dragostea pe care o arăta bătrinei i-au dovedit Allei mai bine decât orice cuvinte cînt de rău se poartă ea înșiși în familie. Fetța a devenit mai dragă, mai prietenoasă și nu numai cu bunica, ci cu toți cei din jur.

În munca lor educativă, profesorii sint ajutați de către comitetul de părinți, format din părinții cei mai activi, Maria Maizeleva, diriginta clasei a VI-a, primește un ajutor însemnat din partea unor membri ai comitetului de părinți printre care Alexandr Terhov, strungar la uzina de automobile, Lidia Ivanova, profesoară pensionară, care are în școală doi nepoți, și Nina Mihailova, gospodină. Cînd unul dintre elevi și-a scrișit un pictor și n-a putut să frecventeze școala, bătrina profesoară Lidia Ivanova l-a vizitat acasă. Ea a lucrat cu el, așa încît să nu rămînă în urmă față de colegii săi. Alexandr Terhov l-a vizitat nu odată pe Vornonov. Mama acestora lucrează în producție, iar tatăl a murit. Serioza băiat de 13 ani, se păsionează pînă înrădăc de fotbal din încetase să-și mai facă lecțiile. Alexandr Terhov a vorbit cu tîndrul fotbalist așa cum vorbește un tată cu fiul său și a obținut ca acesta să se pună din nou pe carte și să recupereze timpul pierdut.

Comitetul de părinți caută mijloacele de a ajuta familiile cu mulți copii, pe fiii invalizilor din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ca și pe copiii văduvelor. În acest scop se organizează concerte de amatori, la care se produc părinți-cintrași, artiști, muzicanți. Bani încasați pentru bilete merg la fondul special pentru ajutorarea copiilor.

Părinții ajută și la utilizarea atelierelor școlare. De regulă, în întreprinderile care patronază școlile lucrează părinții multor elevi din aceste școli. De aceea în atelierelor școlare, ca și în cercurile tehnice ale școlilor, pot întâlni aproape întotdeauna instructori din rîndurile părinților. Ei nu numai că li învață pe copii să lucreze, dar li și înarmează cu deprinderi de muncă, cu priceperi, li educă în spiritul dragostei de muncă.

Comitetele de părinți organizează adunări ale profesorilor, elevilor și părinților. La astfel de adunări se lămuresc cauzele rămîinerii în urmă la învățătură a elevilor, se iau măsuri pentru înlăturarea acestor cauze. Elevii nedisciplinai sint chemați în priză cu părinții lor la ședințele comitetului. Părinții înțeleg mai adînc răspunderea lor pentru comportarea copiilor. În multe școli comitetele de părinți editează gazete de perete, în coloanele cărora părinții își împărtășesc experiența lor în munca educativă.

Să realizăm noi progrese în politehnizarea învățămîntului

(Urmare din pag. 1-a)

vită ca măsura izolată, nu poate fi considerată ca acțiune de politehnizare.

Dacă predarea lucrului manual este organizată însă așa încît elevii să cunoască proprietățile materialelor folosite utilizarea lor în producție, motivele ce stau la baza întrebărilor lor, această activitate contribuie înr-adevar la introducerea anumitor elemente de politehnizare, pregătindu-l pe elevii pentru înțelegerea ulterioară a principiilor producției, pentru activitatea practică de atelier ce se organizează în clasa a V-a. Pentru realizarea unei astfel de predări a lucrului manual, însă, este necesar ca învățătorii să primească un ajutor mai larg îndrumării metodei serioase. Direcția generală a învățămîntului elementar și mediul trebuie să dea școlilor indicații amănunțite cu privire la conținutul orelor de lucru manual, cu privire la felul cum trebuie organizate acestea în clasele mixte cu un număr mare de elevi și eleve, să elaboreze îndrumări în legătură cu metoda lecțiilor de lucru manual.

Activitatea practică a elevilor în atelier are o valoare considerabilă. Aici se lărgește și se consolidează cunoștințele însușite la matematică, la fizică, la chimie, la desen, se formează priceperi și deprinderi practice în legătură cu construirea și mînuirea diferitelor aparate, cu folosirea acestora. Multii elevi dobîndesc în procesul muncii în atelier anumite priceperi și deprinderi de bază care li ajută să se orienteze ușor mai tîrziu în exercitarea anumitor meserii. Organizarea acestei activități constituie una din măsurile esențiale pentru realizarea învățămîntului politehnic. Cadrele didactice trebuie să depună serioase eforturi pentru organizarea atelierelor în școală prin mijloace locale. Experiența deșăsurată pînă acum arată realizările frumoase ce se pot obține atunci cînd cadrele didactice reușesc să obțină o colaborare tovarășească, rodnică cu întreprinderile din apropiere, cu stațiunile de mașini și tractoare, cu școlile profesionale. Această experiență trebuie extinsă, folosită și de alte școli.

Este, însă, cu totul greșită atitudinea acestor conducători de școli care consideră că dacă nu au condiții pentru organizarea atelierelor nu pot contribui la politehnizarea învățămîntului în unitățile respective. Justa folosire a tuturor celorlalte căi pentru introducerea elementelor de politehnizare nu poate rămîne fără rezultate în această direcție. Învățătorii și profesorii din aceste școli sint datorici ca și cei din școlile înzestrate cu atelier, să înarmeze elevii cu cunoștințe temeinice despre principiile și legile de bază ale producției, să lege cu pricepere cunoștințele teoretice de practică, de problemele economiei noastre naționale, să organizeze excursii și vizite în producție, să deșăsoare o activitate interesantă la cercurile de elevi, la colțul naturii vii sau pe parcele experimentale.

Diracția generală a învățămîntului elementar și mediul, Institutul de științe pedagogice trebuie să studieze cererile de propuneri referitoare la constituirea de către cadrele didactice în legătură cu organizarea unor atelierelor pe centre de școli, cu folosirea atelierelor școlilor profesionale, să deindrumări metodice în legătură cu deșăsoarea lucrărilor practice de atelier. De asemenea, Direcția generală a învățămîntului elementar și mediul și Institutul de științe pedagogice vor trebui să ajute cadrele didactice a găsi răspunsuri juste la o serie de întrebări pe care aceștia și le pun în legătură cu activitatea practică de atelier. De pînă în prezent, se discută dacă școlile de cultură generală cu caracter politehnic poate pregăti pe fiecare elev pentru o profesie, dacă această școală pregătește tineretul pentru muncă în general sau trebuie să dea paralel cu aceasta, și deprinderi pentru o formă concretă de muncă, dacă poate da

o specializare, dacă se poate da această pregătire pentru lete și bălele etc. Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare încă nu au dat niciun fel de lămuriri pînă acum în legătură cu anumite probleme teoretice, pedagogice, ridicate de aplicarea învățămîntului politehnic. Discuțiile de la constituirea ar arătat că unele cadre didactice confundă învățămîntul politehnic cu educația prin muncă, cu aplicarea principiului legării teoriei de practică sau pur și simplu cu folosirea metodei demonstrative, cu aplicarea principiului intuitiv.

Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare și catedrele de pedagogie din învățămîntul superior trebuie să organizeze cercetări în școlile care au realizări în domeniul politehnizării, pentru a contribui la lămurirea problemei unei juste îmbinări a învățămîntului cu munca productivă, fără a se periclită sănătatea elevilor, a se crea o suprîncîrcare a lor. Astfel de cercetări ar putea contribui și la lămurirea deosebirii calitative ce există între deprinderile politice de muncă și munca meșteșugărească, la lămurirea influenței pe care o exercită asupra elevilor cerințele ca rîndiditatea și precizia în efectuarea anumitor operații de muncă. Totuși, ar a căuta măsura metodei de dea întregii activități de politehnizare un mai bogat conținut educativ, să formeze cu mai mult succes atitudinea comunistă a elevilor față de muncă.

De asemenea, institutele de perfecționare pot aduce o contribuție substanțială la lămurirea cadrelor didactice, axînd programele cursurilor de fizică chimie, biologie, matematică, geografie și desen pe problemele învățămîntului politehnic.

În acțiunea de politehnizare din școli, ca în orice muncă de început există deșeur, multe lipsuri. Există încă numeroase cadre didactice care leagă insuficient cunoștințele teoretice de practică sau care deșăsoară o muncă de mîntulală în organizarea lecțiilor practice și de laborator, care folosesc slabă metoda de demonstrativă la lecțiile de fizică, de chimie, de biologie. În activitatea practică deșăsurată cu elevii pe parcele experimentale se duce în multe locuri o muncă formală sau meșteșugărească, ruptă de sarcinile dezvoltării agriculturii, de problemele colectivizării. Există, de asemenea, multe școli care nici nu și-au asigurat terenul necesar pentru activitatea practică agricolă și care nu duc niciun fel de activitate practică nici pe terenul gospodăriei agricole colective sau al gospodăriei agricole de stat. Multe din aceste lipsuri se datoresc, bineînțeles, atitudinii lipsite de interes a unor cadre didactice. Ele au la bază, însă și insuficiența îndrumării primite din partea șefilor de învățămînt raional și regional, a cabinetelor și cercurilor pedagogice, a institutelor de perfecționare.

Este adevărat că organele de învățămînt și sindicale au deșăsurat anumite acțiuni de propagandă pedagogice în legătură cu politehnizarea învățămîntului. Aceasta însă nu este de ajuns. Trebuie organizate largi dezbateri în școli, în cadrul consiliilor pedagogice al cercurilor pedagogice, în cabinetele pedagogice organelor de îndrumare și control au datorită să studieze permanent experiența bună a școlilor, să contribuie la extinderea acesteia în cit mai multe unități de învățămînt.

La constituirea raională s-au făcut valoroase propuneri în legătură cu îmbunătățirea programelor și manualelor școlare, cu organizarea activităților pedagogice. Organele de învățămînt și sindicale trebuie să studieze cu toată seriozitatea aceste propuneri, să cîntă în rezolvarea lor ajutorul larg al tuturor factorilor chemați să sprijine bunul mers al învățămîntului, a sigurînd lărgirea orizontului politehnic al elevilor, formarea unei atitudinii conștiente, creatoare față de muncă.

TOT DESPRE MUNCA EDUCATIVĂ ÎN RÎNDURILE STUDENȚILOR

Munca educativă în instituturile de învățămînt superior se bucură în ultimul timp de o atenție deosebită din partea

Prof. univ. Leo Bartfeld
profector al Universității „Al. I. Cuza” din Iași

ticpare este de cele mai multe ori formală, distantă, măsurată. Aceasta neapropiere a profesorilor de studenți

se traduce printr-o slabă cunoaștere și încredere reciprocă și ne lipsesc de unul din cele mai eficiente instrumente de influențare ideologică și educativă: contactul personal, legătura de la om la om.

Regimul democratic-popular din țara noastră a creat studenților condiții de muncă și de viață pe care nici în vișele lor cele mai frumoase nu le-au putut întrezari studenții generațiilor trecute. Aceste noi condiții, rod al grijii permanente pe care partidul și clasa noastră muncitoare o au pentru faurirea noi intelectualități, nu sint folosite de noi în suficientă măsură în munca de educare a studenților. Actuala generație de studenți nu are deșit imagini foarte vagi despre condițiile de viață și de studiu ale înaintașilor lor. Cîteva formule stereotipe, abstracte despre lipsa de cămine, despre lipsa cantinelor, desdăruirea, prima s-a bucurat, în perioada care a urmat reformei învățămîntului, de o atenție deosebită și a dus la obținerea unor rezultate din ce în ce mai valoroase. A doua generație, însă, a fost într-o mare măsură neglijată.

În timp ce ridicarea continuă a nivelului cursurilor, îmbunătățirea metodelor de predare și de lînera a examenelor, sporirea exigenței față de studenții au constituit și constituie preocupări permanente pentru majoritatea profesorilor, conferențiarilor și asistentilor, foarte puțini dintre ei acordă atenția cuvenită problemelor de disciplină, de frecvență, grijii pentru păstrarea bunurilor obștești, comportării studenților înăuntru și în afara institutelor, poziției lor față de diferite probleme de ordin politic, moral, cetălească.

Dănuie încă ideea greșită și profund dăunătoare că educarea comunistă a studenților cade exclusiv în sarcina organelor de conducere ale institutelor și facultăților, a organizațiilor de partid și de U.T.M. din aceste unități și a cadrelor de științe sociale. Plecînd de la ideea că studenții nu mai sint copii, ci oameni în toată firea, cele mai multe cadre didactice trec indiferente pe lîngă manifestări trase de indisciplina, de necuviință, ale unor studenți, întorcînd ochii cu dispreț de la scena care ar trebui de fapt să atragă intervenția lor hotărâtă. Ațutudinea liberalistă a unor profesori, care permit studenților să intre în sala de curs după dîșșii, care nu verifică niciodată prezența, care tolează ca unii studenți să răspundă la seminar sînd jos și frunzărînd căielele de notițe nu numai că nu contribuie la educarea comunistă a studenților, dar dimpotrivă, frîncează serios munca educativă.

În toate institutiile noastre de învățămînt superior există profesori care se bucură de un mare prestigiu științific și moral pe care studenții li admira și li respectă. Dacă acești profesori ar merge mai des în rîndurile studenților, dacă le-ar împărtăși experiența lor, părerile lor asupra diferitelor aspecte ale vieții studențești, condamnînd indisciplina, dezordinea în muncă, incorectitudinea, chiulul, valoarea educativă a unor astfel de intervenții ar fi extrem de mare. Din păcate, aceasta se întîmplă foarte rar.

Interesul pentru viața studenților, pentru preocupările lor, pentru felul de a gîndi și de reacționa în fața evenimentelor importante ale zilelor noastre este foarte slab la un număr de cadre didactice. La reuniunile și manifestările culturale ale studenților participă foarte puține cadre didactice chiar dintre cele mai tinere, iar această par-

te care este de cele mai multe ori formală, distantă, măsurată. Aceasta neapropiere a profesorilor de studenți se traduce printr-o slabă cunoaștere și încredere reciprocă și ne lipsesc de unul din cele mai eficiente instrumente de influențare ideologică și educativă: contactul personal, legătura de la om la om.

Regimul democratic-popular din țara noastră a creat studenților condiții de muncă și de viață pe care nici în vișele lor cele mai frumoase nu le-au putut întrezari studenții generațiilor trecute. Aceste noi condiții, rod al grijii permanente pe care partidul și clasa noastră muncitoare o au pentru faurirea noi intelectualități, nu sint folosite de noi în suficientă măsură în munca de educare a studenților. Actuala generație de studenți nu are deșit imagini foarte vagi despre condițiile de viață și de studiu ale înaintașilor lor. Cîteva formule stereotipe, abstracte despre lipsa de cămine, despre lipsa cantinelor, desdăruirea, prima s-a bucurat, în perioada care a urmat reformei învățămîntului, de o atenție deosebită și a dus la obținerea unor rezultate din ce în ce mai valoroase. A doua generație, însă, a fost într-o mare măsură neglijată.

În timp ce ridicarea continuă a nivelului cursurilor, îmbunătățirea metodelor de predare și de lînera a examenelor, sporirea exigenței față de studenții au constituit și constituie preocupări permanente pentru majoritatea profesorilor, conferențiarilor și asistentilor, foarte puțini dintre ei acordă atenția cuvenită problemelor de disciplină, de frecvență, grijii pentru păstrarea bunurilor obștești, comportării studenților înăuntru și în afara institutelor, poziției lor față de diferite probleme de ordin politic, moral, cetălească.

Dănuie încă ideea greșită și profund dăunătoare că educarea comunistă a studenților cade exclusiv în sarcina organelor de conducere ale institutelor și facultăților, a organizațiilor de partid și de U.T.M. din aceste unități și a cadrelor de științe sociale. Plecînd de la ideea că studenții nu mai sint copii, ci oameni în toată firea, cele mai multe cadre didactice trec indiferente pe lîngă manifestări trase de indisciplina, de necuviință, ale unor studenți, întorcînd ochii cu dispreț de la scena care ar trebui de fapt să atragă intervenția lor hotărâtă. Ațutudinea liberalistă a unor profesori, care permit studenților să intre în sala de curs după dîșșii, care nu verifică niciodată prezența, care tolează ca unii studenți să răspundă la seminar sînd jos și frunzărînd căielele de notițe nu numai că nu contribuie la educarea comunistă a studenților, dar dimpotrivă, frîncează serios munca educativă.

În toate institutiile noastre de învățămînt superior există profesori care se bucură de un mare prestigiu științific și moral pe care studenții li admira și li respectă. Dacă acești profesori ar merge mai des în rîndurile studenților, dacă le-ar împărtăși experiența lor, părerile lor asupra diferitelor aspecte ale vieții studențești, condamnînd indisciplina, dezordinea în muncă, incorectitudinea, chiulul, valoarea educativă a unor astfel de intervenții ar fi extrem de mare. Din păcate, aceasta se întîmplă foarte rar.

Interesul pentru viața studenților, pentru preocupările lor, pentru felul de a gîndi și de reacționa în fața evenimentelor importante ale zilelor noastre este foarte slab la un număr de cadre didactice. La reuniunile și manifestările culturale ale studenților participă foarte puține cadre didactice chiar dintre cele mai tinere, iar această par-

Discuții

te care este de cele mai multe ori formală, distantă, măsurată. Aceasta neapropiere a profesorilor de studenți se traduce printr-o slabă cunoaștere și încredere reciprocă și ne lipsesc de unul din cele mai eficiente instrumente de influențare ideologică și educativă: contactul personal, legătura de la om la om.

Regimul democratic-popular din țara noastră a creat studenților condiții de muncă și de viață pe care nici în vișele lor cele mai frumoase nu le-au putut întrezari studenții generațiilor trecute. Aceste noi condiții, rod al grijii permanente pe care partidul și clasa noastră muncitoare o au pentru faurirea noi intelectualități, nu sint folosite de noi în suficientă măsură în munca de educare a studenților. Actuala generație de studenți nu are deșit imagini foarte vagi despre condițiile de viață și de studiu ale înaintașilor lor. Cîteva formule stereotipe, abstracte despre lipsa de cămine, despre lipsa cantinelor, desdăruirea, prima s-a bucurat, în perioada care a urmat reformei învățămîntului, de o atenție deosebită și a dus la obținerea unor rezultate din ce în ce mai valoroase. A doua generație, însă, a fost într-o mare măsură neglijată.

În timp ce ridicarea continuă a nivelului cursurilor, îmbunătățirea metodelor de predare și de lînera a examenelor, sporirea exigenței față de studenții au constituit și constituie preocupări permanente pentru majoritatea profesorilor, conferențiarilor și asistentilor, foarte puțini dintre ei acordă atenția cuvenită problemelor de disciplină, de frecvență, grijii pentru păstrarea bunurilor obștești, comportării studenților înăuntru și în afara institutelor, poziției lor față de diferite probleme de ordin politic, moral, cetălească.

Dănuie încă ideea greșită și profund dăunătoare că educarea comunistă a studenților cade exclusiv în sarcina organelor de conducere ale institutelor și facultăților, a organizațiilor de partid și de U.T.M. din aceste unități și a cadrelor de științe sociale. Plecînd de la ideea că studenții nu mai sint copii, ci oameni în toată firea, cele mai multe cadre didactice trec indiferente pe lîngă manifestări trase de indisciplina, de necuviință, ale unor studenți, întorcînd ochii cu dispreț de la scena care ar trebui de fapt să atragă intervenția lor hotărâtă. Ațutudinea liberalistă a unor profesori, care permit studenților să intre în sala de curs după dîșșii, care nu verifică niciodată prezența, care tolează ca unii studenți să răspundă la seminar sînd jos și frunzărînd căielele de notițe nu numai că nu contribuie la educarea comunistă a studenților, dar dimpotrivă, frîncează serios munca educativă.

În toate institutiile noastre de învățămînt superior există profesori care se bucură de un mare prestigiu științific și moral pe care studenții li admira și li respectă. Dacă acești profesori ar merge mai des în rîndurile studenților, dacă le-ar împărtăși experiența lor, părerile lor asupra diferitelor aspecte ale vieții studențești, condamnînd indisciplina, dezordinea în muncă, incorectitudinea, chiulul, valoarea educativă a unor astfel de intervenții ar fi extrem de mare. Din păcate, aceasta se întîmplă foarte rar.

Interesul pentru viața studenților, pentru preocupările lor, pentru felul de a gîndi și de reacționa în fața evenimentelor importante ale zilelor noastre este foarte slab la un număr de cadre didactice. La reuniunile și manifestările culturale ale studenților participă foarte puține cadre didactice chiar dintre cele mai tinere, iar această par-

Oamenii de știință ai unei republici sovietice

Membri ai Academiei de Științe în R.S.S. Letone, într-o constituire de lucru.

ÎNCEPUTUL ÎNFĂPTURII UNITĂȚII NAȚIONALE A POPORULUI ROMÎN

Conf. univ. Vasile Maciu

În dimineața zilei de 22 ianuarie 1859, Bucureștii aveau o înfășurare neobișnuită: prăvăliile erau închise și numeroase aglomerații de oameni se formau pe străzile din apropierea dealului Mitropoliei, unde urmau să se țină ședințele Adunării electivă. Oștiră pazea porțile curții întinse ale acesteia, împiedicînd pe cei care n-aveau bilete de intrare să pătrundă înăuntru. Gruparea radicală a Partidei naționale dăduse înșa dispoziții agenților săi să facă tot ce vor putea spre a introduce, cu voia sau fără voia pazei militare, mase compacte de „căuzași” în curtea Adunării, pentru a întîmînda pe deputații dreptei. Unul dintre agitatori, ziaristul și scriitorul N. T. Orășanu, izbuti să introducă pe o ușă laterală înăuntru și un grup de 700-800 de oameni, printre care elevi de școală și calle de meseriași. Cu această, N. T. Orășanu asaltă dinăuntru paza militară a porții, în timp ce mulțimea de afară ataca din față, reușind să elibereze intrarea și să imobilizeze paza. În câteva minute, toată curtea clădirii în care urmau să se țină ședințele Adunării electivă fu ocupată de mii de orășeni și țărani. O parte din popor pătrunse în clădirea Adunării și ocupă locuri în tribune, alături de invitații, și chiar în bănci, printre deputați. Majoritatea boierească din Adunare, neobișnuită cu contactul maselor, se îngrozi.

La ora zece se deschise prima ședință a Adunării electivă. Cînd unii deputați ai Partidei naționale cerură îndepărtarea deputaților proclamați adepți în mod ilegal, tribunele sprijiniră școala propunerea lor. De afară, clădirea era asaltată de popor, care... amenința să năvălească pe usi și pe ferestre în Camera ca să-și susție drepturile și principiul său... povestește cu doi ani mai tîrziu N. T. Orășanu, într-un interesant memoriu. Sub aceste amenințări, majoritatea boierească acceptă propunerea adversarilor ei de a nu fi primiți la validarea mandatelor deputații aleși prin același, cei ce nu avuseseră

majoritatea la primul scrutin și cei aleși prin îndepărtarea silită a unor alegători de către autorități. În felul acesta, gruparea radicală putea să transforme majoritatea conservatoare din Adunare într-o minoritate și apoi să treacă la alegerea ca Domn a propriului ei candidat.

La închiderea ședinței, boierimea conservatoare își pierduse aproape cu totul încrederea în izbinda sa. A doua zi, cum se lumina bine, o masă de 10-12.000 de oameni ocupă curtea Mitropoliei, vociferînd și amenințînd pe deputații conservatori.

Curînd după ce se deschise ședința, un batalion pătrunse în curte, trimis de cămăcămie să aperse Adunarea contra amenințărilor poporului. Din partea acestuia, un emisar pătrunse în sala de ședințe și ceru Adunării să îndepărteze armata sau de nu, viața deputaților e în primejdie. Colonelul Barbu Vlădoianu, comandantul oștirii, aflîndu-se de față ca deputat, ieși în curte și dădu ordin batalionului să se retragă. După această izbîndă, mulțimea deveni mai amenințătoare, strigînd: „Jos a legierii, să se destîmteze Adunarea”. Consulul francez L. Beclard, care se afla în tribuna diplomaților, raportează ministrului de Externe al Franței că atunci... o teroare cuprîndu-se un anumit număr de deputați... Cei doi cainacemi reacționari, Emanoil Băleanu și Ion Manu, dădură un decret pentru îndepărtarea mulțimii cu forța armată, dar colonelul Barbu Vlădoianu refuză a-l executa pe motiv că nu era semnat și de al treilea cainacem, I. Al. Filipescu. În realitate, lui li era teamă să nu se ajungă la revoluție și, prin aceasta, la un dezastru pentru boierime, ai că-

rei principali capi se aflau în incinta Adunării înconjurate de masa celor 12.000 de căuzași.

După închiderea ședinței, N. T. Orășanu porni în fruntea a 200 de inși, cărora li se adăugară pe drum încă 7-8.000 de oameni, către zălanhanza din Colentina, pentru a elibera pe țărani areștați acolo cu două zile mai înainte. Ajuși la zălanhanza, Orășanu constată că țărani fusese eliberați, dar luă totuși măsura de a dezarma și aresta garda de dorobanți, cu care se reintoarșe în oraș, în fruntea unei mulțimi de 5-6.000 de oameni, spre a o preda prefectului județului Ilfov, Ion Crețulescu. Acesta, văzînd mulțimea că vine spre casa lui, fugi pe o fereastră, dispărînd în întinericul nopții ce se lăsase. Dorobanții areștați fură predați cu chitanță comandantului poliției, colonelul Caragea care nu îndrăzni să se opună mulțimii infuriate. Această acțiune revoluționară sfîrși prin a îngrozi cu totul boierimea conservatoare. Partida națională, deși în minoritate în Adunare, stăpîna acum în mod revoluționar pe capitala țării, putea trece la măsuri care să-i dea puterea în mînă.

Ziua de 24 ianuarie trebuia să fie decisivă: începea validarea mandatelor deputaților și de această depîndea alegerea vitorului Domn, adică victoria boierimii conservatoare sau a Partidei naționale. Din această cauză, noaptea de 23 spre 24 ianuarie a fost petrecută de capii celor două tabere opuse în constituiri lungi asupra atitudinii ce trebuia adoptată a doua zi. Nu avem date suficiente privind activitatea dreptei, dar cunoaștem, în linii largi, preocupările Partidei naționale. Conducătorii acesteia s-au întîlnit tîrziu noaptea la hotelul Concordia, sub

fanteria să poată ataca poporul din grădiniile acesteia, masele de la Filaret s-o izbească în așa fel, încît să-i paralizaze acțiunile.

Cînd începură să vină, către ora 10, deputații și consulii ulteriori garante la Adunare, în curte era liniște. Garda cetățenească, compusă din tinerii intelectuali, elevi și muncitori, înmînuia clădirea fără a da nici un semn de neliniște. Doar din grădini se auzeau, cînd sosea cite un deputat boier, strigăte amenințătoare. Ședința s-a deschis la ora 11. Deputatul radical Vasile Boerescu făcu îndată propunerea să se treacă într-o încăpere veche, pentru o ședință secretă, ceea ce s-a admis. În ședința secretă, Vasile Boerescu propuse alegerea lui Alexandru Ioan I. Cuza, pentru a se păși în felul acesta la îndeplinirea dorințelor de unire exprimate de divanurile ad-hoc și care nu fuseseră îndeplinite în urma de Conferința de la Paris. Propunerea a impresionat puternic pe cei mai mulți dintre deputații boieri, zguduindu-i de cîteva zile de groază. Cîteva dintre ei începură să plîngă. După scurte cuvîntări a doi deputați boieri, unul conservator și altul liberal moderat, s-a hotărît de către toți deputații prezenți să fie ales ca Domn, în urma validării mandatelor, Cuza, alesul Moldovei. Pentru deputații conservatori voalera acestuia era preferabilă alegerii silite a radicalului N. Goleșcu, considerat de ei aproape tot așa de periculos ca și C. A. Rosetti. Boierimea capitulase, dar numai pe jumătate.

La reintarea în ședința publică, deputații erau zguduindu-i de o puternică emoție care a surprins publicul din tribune și în special pe Eder, consuliul austriac. În raportul către cancelaria țării sale, Eder descrie astfel această apariție surprinzătoare: „De odată apărură deputații, unii vărsînd lacrimi, alții, cărora nu le era dat să-și exprime emoția prin lacrimi, căltau sa arate prin gesturi că erau puternic mișcați. Cădeau unii în brațele altora, plîngeau în suspine, toate dezbînzările păreau uitate”. Aceiași consuli apreciază însă că emoția boierilor nu era determinată de entuziasm pentru unirea ce începea să se facă prin alegerea lui Cuza, ci de teama „...că nu vor părași în viața sala de ședință dacă nu se vor hotărî la a-

cest vot de unire”. Ei — spuse Eder — „...nu plîngeau din pricina lui Cuza, pe care nici nu l-au văzut vreodată, nici din pricina unirii, față de care sint indiferenți, ci pentru că li se dăduse posibilitatea de a-și salva viața în dosul unei perdele patriotice”.

Pe cînd emoția deputaților conservatori nici nu se potolise, la un semn, mulțimea, venită pe nesimțite în curtea Mitropoliei din grădiniile învecinate, pătrunse în sala de ședințe, în timp ce masele de pe dealul Filaret seoseau în grabă, sub conducerea lui N. T. Orășanu. Deputații se grăbiră să valideze mandatele, operație ce ar fi trebuit să dureze cîteva zile, și apoi trecură, aproape asurzii de strigătele entuziaste ale poporului, la efectuarea votării. La deschiderea urnelor se constată că toate voturile erau pentru Cuza.

Pe seară, la ora 6.30, președintele Adunării, mitropolitul Nifon, dădu rezultatul votului... față de un popor de peste 300.000 de oameni, care numai curtea și lot dealul Mitropoliei... Muzicile intonau imnul unirii, clopotele celora aproape 100 de biserică ale Bucureștilor buiau vestea victoriei poporului asupra boierilor, vestea unirii Moldovei cu Tara Romînească prin alegerea domnitorului moldovean. Noaptea căzuse, mii de torte se aprinseră dintr-o dată, iluminînd Bucureștii pe străzile curții nemurări oameni se imbrățișau de bucurie. Numai marii boieri stăteau ascunși ca lupii cămăgîlii în vizuine, gîndind cu amărăciune la manevrele prin care se pășiră din foata lor dominatie o parte cit mai mare din Cuza. Cu mijlocirea telegrafului, Cuza a fost înștiințat în aceeași zi despre alegerea lui ca Domn al Țării Romînești. Emoționat dar îngrijorat de lupta ce trebuia să ducă cu Turcia și Austria pentru recunoașterea lui în ambele principate, el comunică acceptarea alegerii sale. La laș, vestea votului unirii exprimat la București a stîrmit entuziasm. Moldovenii își dădeau seama că dorinta de unire era tot așa de puternică la frații lor din Tara Romînească ca și la ei. Consulul englez din Iași, Henry A. Churchill, raporta că alegerea lui Cuza în Tara Romînească a stîrmit multă însuflețire aici”. Ca reprezentant al unei țări potrivnice unirii poporului

romîn, el continua: „Ea e privită ca un mare pas către unire, care va fi înfăptuită dacă nu se iau cele mai drastice măsuri pentru a o combatte”. Într-adevăr, alegerea lui Cuza ca Domn al Țării Romînești era o călcare deschisă, o sfidare a Convenției de la Paris, care prevedea că liederul dintre principalele țări să-și aleagă un Domn propriu. Văzîndu-se impledicat în îndeplinirea năzuințelor sale către unitatea națională și către progres, poporul romîn trecuse la acțiune revoluționară, prin deșăsoarea cunpînă a cărora putuse dobîndi un început al înfăptuirii unirii Moldovei cu Tara Romînească. Peste trei ani, la 24 ianuarie 1862, prin lupul lui Cuza și a tuturor iubitorilor de patrie, unirea celor două țări surori era deșăvîrșită.

Meritul victoriei luptei revoluționare prin care s-a început înfăptuirea unității naționale a poporului romîn revine masele populare din București și din satele județelor vecine, care timp de trei zile au stat aproape neconștinți în picioare, gata să-și verse sîngele pentru cauza unirii și a progresului.

În împrejurările anului 1859, cînd Moldova și Tara Romînească erau încă vasele imperiului otoman și se aflau sub garanția celor șase puteri europene semnatare ale tratatului de la Paris, alături de Poartă, victoria obținută la 24 ianuarie 1859 de poporul romîn era tot ce putea fi smuls atît dușmaniei ulterioare opuse unirii, cit și boierimii înspîmîntate de teama unei răsturnări revoluționare a dominației sale. Forțele care se opuneau luptei pentru unitatea deplină și pentru înlăturarea completă dintr-o dată a dominației boierice erau prea mari, mai mari decît forțele de care dispunea partizanii progresului din țara noastră. Din această cauză, unitatea națională începută la 1859 a fost deșăvîrșită abia la 1 decembrie 1918, prin unirea Transilvaniei, în sfîrșirea resturilor dominației boierice în marie la 1945, prin lichidarea moșierii ca clasă. Cu toate acestea, ziua de 24 ianuarie 1859 amintiește înfăptuirea unității sale naționale, factor al luptei pentru progres.

</

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMINTULUI

Vacanța de iarnă a studenților și situația școlară a acestora după sesiunea examenelor din ianuarie

Ministerul Învățămîntului a elaborat un ordin cu privire la data începerii vacanței de iarnă pentru studenții și la situația școlară a studenților după sesiunea de examene din ianuarie 1957.

Vacanța de iarnă pentru studenții se sfârșește la 10 februarie 1957, cursurile urmînd să înceapă luni 11 februarie.

În ordinul Ministerului Învățămîntului se modifică, pentru sesiunea ianuarie 1957, unele prevederi privind desfășurarea examenelor și coltoveților în învățămîntul superior.

Conform acestor modificări, dacă studentul a obținut calificative de promovare numai la jumătate din numărul de examene prevăzute în cursul sesiunii ianuarie 1957, este admis să

Cu privire la îmbunătățirea activității de educație fizică în școli

Ministrul Învățămîntului a dat la 17 ianuarie 1957 un ordin cu privire la îmbunătățirea activității de educație fizică în școli. În ordin se spune:

Procesul de însușire și de educație în școală trebuie să reprezinte un tot unitar, care să contribuie la pregătirea multilaterală a tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în opera de construire a socialismului.

În cadrul acestui proces educația fizică, strîns legată de celelalte laturi ale educației patriotice și comuniste, contribuie la buna dezvoltare și pregătirea elevilor în vederea înlăturii sănătății, la formarea deprinderilor de mișcare necesare în viață, la dezvoltarea calităților morale și de voință și constituie un mijloc de reconfortare a organismului în urma oboseală provocate de munca intelectuală încredințată.

Cu privire la educația Marx arată că: „vitorul omenirii depinde în creștere de educația generației în creștere și prin educație se înțeleg trei lucruri și anume: în primul rînd educația intelectuală; în al doilea rînd educația fizică ce se predă în școală; în al treilea rînd însușirea politehnică care inițiază pe oameni în principiile de bază ale tuturor proceselor de producție”.

Cu toate că în anii care au urmat reformei învățămîntului s-au obținut realizări importante în problemele educației fizice școlare, în ultimul timp s-a constatat o serioasă rămirare în urmă în rezolvarea sarcinilor ce revin acestei activități.

Faptul că în multe școli educația fizică este privită ca o „dexteritate” explică insuficiența atenției ce i se acordă, precum și procentul mare de deficienți fizici în rîndul elevilor.

Din cercetările efectuate în cîteva școli unde s-a acordat atenția cuvenită educației fizice și i s-au creat condiții normale de desfășurare, s-a constatat o mai bună dezvoltare fizică a acestor elevi față de elevii celorlalte școli și o capacitate sporită de rezistență a organismului lor la îmbolnăviri, ceea ce a influențat favorabil procesul de învățămînt.

Este evident că neglijarea educației fizice împiedică realizarea educației multilaterale a elevilor.

Tînd seamă de lipsurile existente în activitatea de educație fizică în școli, ca și de sarcinile importante ce revin acestei activități conform Hotărîrii Biroului Politic al C. C. al P.M.R. din 28 iunie 1949, asupra stimulării și dezvoltării continue a culturii fizice și a sportului, ministrul Învățămîntului dispune:

1. Activitatea de educație fizică în școli trebuie făcută în modul cel mai atrăgător și plăcut pentru elevi. În acest scop profesorii de educație fizică revine sarcina de a mîmbina cu toată măiestria pedagogică mijloacele prezăuate în programă încît lecțiile lor să fie dorite de elevi.

2. Directorii de școli de orice grad, răspund de buna pregătire fizică a elevilor ca și de pregătirea lor intelectuală și politehnică.

În acest scop vor asigura condițiile materiale pentru practicarea educației fizice și sportului (buna întreținere a sălilor de gimnastică, amenajarea și construirea de terenuri simple de sport, procurarea de utilaj și inventar sportiv etc.); vor îndruma și controla activitatea profesorilor de educație fizică; vor analiza de două ori pe an această activitate în cadrul consiliului pedagogic; vor controla cu dirigenții să urmărească și să sprijine activitatea sportivă a elevilor.

3. Secțiile de învățămînt vor analiza semestrial activitatea de educație fizică în școli în vederea organizării C.C.F.S. locale, pe uniti directori școli și pe metodistul de educație fizică. Organele de control vor controla și activitatea de educație fizică în școli. Delegații secției va participa la organizarea tuturor acțiunilor sportive școlare: campionate, spartachiade etc.

4. Începînd cu trimestrul II 1957 în școlile de 7 ani, de 11 ani, pedagogice, profesionale de ucenici și tehnice, nota la educația fizică va fi luată în considerare la promovare ca și pentru celelalte obiecte.

5. Pentru îmbunătățirea activității sportive școlare, directorii de școli de orice grad vor lua măsuri ca pînă la 1 martie a.c. să se organizeze cercul sau colectivul sportiv școlar conform regulamentului în vigoare, acordîndu-se toată atenția secțiilor pe ramuri de sport.

În același scop vor fi sprijinite școlile sportive de elevi creîndu-le și posibilități de mobilizare a elevilor și de desfășurare a activității.

Profesorul de educație fizică răspunde de organizarea și coordonarea întregii activități a cercului și colectivului sportiv școlar. Celelalte cadre didactice li se recomandă să sprijine activitatea sportivă școlară participînd la conducerea unei secții a cercului sau colectivului sportiv.

6. Pentru a se asigura continuitatea activității sportive în școli și o tradiție sportivă școlară, fiecare cerc și colectiv sportiv școlar va întocmi și realiza calendarul sportiv pe toată perioada anului școlar. Acesta va pune accent atît pe competițiile interne ale școlii cît și pe întîlnirile sportive cu celelalte școli din localitate.

7. Începînd cu anul 1957 campionii școlari la probele de gimnastică, atletism, natație, care în finala pe țară vor realiza normele stabilite de Ministerul Învățămîntului și C.C.F.S. vor primi insigne sportive speciale.

8. Activitatea în cadrul colectivului sportiv școlar fiind voluntară și avînd caracter recreativ, se poate desfășura în timpul liber al elevilor pentru recreație și nu intră în prevederile ordinului Ministerului Învățămîntului Nr. 2011 din 8.X.1956.

Elevii din echipele sportive reprezentative școlare și ai școlii sportive de elevi vor putea participa la două antrenamente săptămînluc. Duminica se vor organiza întreceri sportive școlare.

9. Cu începere de la 1 martie a.c. fiecare secție de învățămînt regională va desemna cîte două școli de 7 ani (în capitală patru școli) care au profesori de educație fizică cu calificare superioară) în specialitate, pentru ca aceștia să predea experimental și orele de educație fizică prevăzute în planurile de învățămînt la clasele I-IV.

Învățătorii claselor respective vor asista la aceste ore.

Orele predate de profesorii de educație fizică la clasele I-IV vor fi plătite ca ore suplimentare, sau vor completa cadră, în cadrul fondului de salarii atoc.

Experimentarea se va face după directivele Ministerului Învățămîntului și C.C.F.S./C.M. sub conducerea metodistului de educație fizică, iar în regiunile Cluj, Timișoara, Autonomă Maghiară, Iași, Bacău, sub conducerea cabinetului științifico-metodic al C.C.F.S. în colaborare cu metodistul de educație fizică.

10. Constîndu-se că dispozițiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la reglementarea activității obștești a profesorilor de educație fizică nu sînt respectate, secțiile de învățămînt și directorii de școli vor lua măsuri ca acești profesori să fie angrenați în activitatea obștească numai pe linia educației fizice.

11. Prezentul ordin va fi prelucrat de către șefii secțiilor de învățămînt cu tot corpul de control și cu directorii de școli iar de către directorii de școli în cadrul primului consiliu pedagogic.

Șefii secțiilor de învățămînt și directorii de școli de 7 ani, de 11 ani, pedagogice, profesionale de ucenici și tehnice, răspund de executarea prezentului ordin.

Fondul de asigurări sociale și cultural-sportiv al asociațiilor studențești

Zilele acestea Ministerul Învățămîntului a elaborat și aprobat Regulamentul privind utilizarea fondului de asigurări sociale și cultural-sportiv în cadrul asociațiilor studențești.

În conformitate cu hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților, fondurile de asigurări sociale și cultural-sportive pentru studenți se preiau și se gospodăresc de Ministerul Învățămîntului.

Pe centre universitare, prin casele de cultură ale studenților, consiliile asociațiilor studențești vor utiliza fonduri pentru spectacolele instructiv-educative, faza pe centrul universitar a Festivalului național studențesc, acordarea de premii individuale pentru activitatea culturală deosebită, excursii cu caracter recreativ, primirea celor mai bune lucrări literare și artistice etc.

Instituțiile de învățămînt superior vor utiliza fondurile pentru întreținerea și repararea materialelor sportive, achiziționarea de materiale și echipamente sportive, închirierea și întreținerea bazelor sportive, organizarea competițiilor sportive etc.

Tov. Gheorghiu Alexandru a fost eliberat pe data de 20 ianuarie 1957 din funcția de proctor la Institutul de construcții din București.

REPORTAJUL săptămînii

RODNICA ACTIVITATE A UNUI CERC

Tovarășul Ion Cloranc, profesor de limba rusă la școala medie din Breaza, este pe deplin conștient că munca de instruire și educare a elevilor ce i s-au încredințat nu se poate rezuma numai la lecții. De aceea, este preocupat mult de organizarea și conținutul muncii elevilor în afara de clasă. Folosînd experiența școlii sovietice, tovarășul Cloranc a organizat un cerc al iubitorilor de limba rusă.

Activitatea acestui cerc a început în anul școlar 1951/52, numai cu elevii unei singure clase (clasa a III-a). Din posibilitățile de muncă au răduse, cu ajutorul acestui mic colectiv s-au organizat o serie de acțiuni, printre care o serată închinată centenarului morții lui N. Gogol. Cu acest prilej s-au reprezentat cîteva scene din „Revizorul”, s-au citat cîteva cîntece și a dat membrilor cercului curaj și încredere în propriile lor posibilități. În cadrul cercului s-a sărbătorit, de asemenea, aniversarea de 100 de ani de la nașterea lui Tolstoi, s-a studiat viața și opera lui Pușkin. Membrii cercului au desenat portretele lui Pușkin, Gogol, Tolstoi, Taras Șevcenko, Cernișevski, Dobrolubov, Maiaovski, Makarenko. Portretele lui Pușkin și Maiaovski au fost trimise în dar elevilor școlii nr. 182 din Moscova.

Așa a început prietenia membrilor cercului cu școlarii sovietici. Intr-o zi, membrii cercului s-au hotărît să editeze o revistă în limba rusă, căreia i-au pus numele „Druiba” (Prietenia). Au avut de timpuriu multe greutăți de ordin tehnic — desene, chenare, legături, reportajarea materialelor pe pagini, etc. — dar dragostea și entuziasmul cu care au pornit la lucru i-au ajutat să înfrîngă toate piedicile. Primul număr al revistei a apărut în decembrie 1953 și a fost închinat aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia. Un exemplar a fost trimis postului de Radio Moscova, cu rugămintea de a indica pe ceia cărăia să-i fie dăruită revista. Cu grijă și promptitudine, postul de radio Moscova a indicat școala nr. 110 din Moscova. Colectivul acestei școli a răspuns cu dragoste scrisorii elevilor din Breza. În aprilie 1954, școala nr. 110 din Moscova a organizat o emisiune de radio închinată elevilor școlii medii din Breza. Această emisiune a constituit un stimul puternic pentru elevi, în rîndurile cărora s-a trezit o puternică dorință de a învăța limba rusă.

În cîntarea zilei de 1 Mai 1954 a apărut numărul 2 al revistei „Druiba”. Din nou un exemplar a plecat spre școala nr. 110 din Moscova. Au venit examenele, vacanța de vară... Activitatea cercului a fost întreruptă.

Cu prilejul zilei de 29 August 1954, „Pionierăia Pravda” a publicat o poezie în limba rusă scrisă de eleva Florica Sîndulescu din clasa a IX-a, poezie ce fusese publicată în nr. 2 al „Druibei”. A fost un succes care a întors cercul iubitorilor de limba rusă, membrii cercului fiind în stare acum de orice faptă în s-ar fi cerut. Florica Sîndulescu a primit nenumărate scrisori de la școlarii din toate colțurile Uniunii Sovietice. Intrucît nu prididea să răspundă, tovarășul Cloranc a împărțit adresele și altor elevi și astfel s-a înființat o strînsă corespondență în limba rusă între elevii școlii din Breza și elevii școlii sovietice.

Colectivul școlii nr. 182 din Moscova a organizat, la 24 octombrie 1955, o seară a prieteniei romino-sovietice, la care au participat membrii Ambasadei R.P.R. și studenții romini din Moscova. Totul a fost înregistrat pe banda de magnetofon, iar o copie a acesteia a fost trimisă la Breza. Postul de radio București a transmis această emisiune la 2 noiembrie 1955 și parțial la 4 noiembrie 1955, la „Ora pionierilor”.

Au vizitat de cînd școala medie din Breza. Elevii se pregăteau să primească trimiterile celor de a 1000-a scrisori către școlarii sovietici. Am răsfoit unele din scrisorile primite, scrisori pline de gingașie, de entuziasm interes. Copiii sovietici și romini și-au trimis unii altora ilustrate, insigne, mărci poștale. Elevii sovietici au dăruit colegilor lor din țara noastră batiste, șervețele brodate, gulere, panglici colorate, flori presate, semne de carte, o macheta a Kremlinului și a Pieței Roșii, lucrata de elevul Volodea Rodomtiev, o gazetă de perete minuată, micro-discuri, o mică discotecă. Printre toate se afla una extrem de prețioasă, pe care este imprimat un fragment dintr-un discurs al lui Lenin cu privire la puterea sovietică. Mulți elevi sovietici le-au cerut pretenilor lor de la Breza cuvintele cîntecelor românești: „In Bucureștii iubii”, „La revedere” etc.

În scrisorile lor, elevii sovietici scriu despre tradițiile școlii lor, despre felul cum învață, cum își petrec timpul liber, comunică impresii despre viața școlară, despre timpurile elevilor de la școala nr. 13 din Mahabikskia și altele. Un elev din Breza cum să învețe, pentru a-și mai ușor: să-și pregătească lecțiile imediat după cursuri, în ziua respectivă și doar să repețe lecțiile pentru a doua zi, învațate în prealabil în ziua predării. Din ilustratele primite din U.R.S.S., membrii cercului de limba rusă au întocmit cînti albume tematice: Moscova, oraș și stațiuni de odihnă din U.R.S.S., artiști sovietici, pictura sovietică, marile sărbători populare și lupă pentru a indica pe ceia cărăia să-i fie dăruită revista. De asemenea, au alcătuit două albume cu mărci poștale. Recent, elevii din Breza au primit invitația de a vizita în vacanța de vară Uniunea Sovietică, în timp ce elevii din Moscova vor vizita țara noastră.

De rîndele activității cercului de limba rusă și pozi după seama asistat la lecții, vorbind cu elevii la această limbă. Cel mai mult au dezvoltat un vocabular bogat, și-au dezvoltat un fel de scrieri corecte, au învățat o serie înțelegătoare de expresii rusești. Răspunsurile lor la lecții ilustrează și bogate cunoștințe de literatură. La aceasta a contribuit și citirea textelor de pe ilustratele primite, care sînt bune reproduceri ale lucrărilor pictoriali celebri ruși. Elevii au numeroase cunoștințe despre orașele Uniunii Sovietice, despre împărțirea administrativă și politică a U.R.S.S., despre clima, flora și bogățiile diferitelor regiuni sovietice, despre viața tineretului sovietic.

Am plecat seara de la școala medie din Breza, gîndindu-mă la frumoasele rezultate ce se pot obține printr-o organizare pricepută a cercurilor de elevi, prin stabilirea unor puternice legături cu școlarii din țările prietene.

AUGUSTINA HOLDER LEUCHTER inspector-metodist în Ministerul Învățămîntului

coza a organizat, la 24 octombrie 1955, o seară a prieteniei romino-sovietice, la care au participat membrii Ambasadei R.P.R. și studenții romini din Moscova. Totul a fost înregistrat pe banda de magnetofon, iar o copie a acesteia a fost trimisă la Breza. Postul de radio București a transmis această emisiune la 2 noiembrie 1955 și parțial la 4 noiembrie 1955, la „Ora pionierilor”.

Au vizitat de cînd școala medie din Breza. Elevii se pregăteau să primească trimiterile celor de a 1000-a scrisori către școlarii sovietici. Am răsfoit unele din scrisorile primite, scrisori pline de gingașie, de entuziasm interes. Copiii sovietici și romini și-au trimis unii altora ilustrate, insigne, mărci poștale. Elevii sovietici au dăruit colegilor lor din țara noastră batiste, șervețele brodate, gulere, panglici colorate, flori presate, semne de carte, o macheta a Kremlinului și a Pieței Roșii, lucrata de elevul Volodea Rodomtiev, o gazetă de perete minuată, micro-discuri, o mică discotecă. Printre toate se afla una extrem de prețioasă, pe care este imprimat un fragment dintr-un discurs al lui Lenin cu privire la puterea sovietică. Mulți elevi sovietici le-au cerut pretenilor lor de la Breza cuvintele cîntecelor românești: „In Bucureștii iubii”, „La revedere” etc.

În scrisorile lor, elevii sovietici scriu despre tradițiile școlii lor, despre felul cum învață, cum își petrec timpul liber, comunică impresii despre viața școlară, despre timpurile elevilor de la școala nr. 13 din Mahabikskia și altele. Un elev din Breza cum să învețe, pentru a-și mai ușor: să-și pregătească lecțiile imediat după cursuri, în ziua respectivă și doar să repețe lecțiile pentru a doua zi, învațate în prealabil în ziua predării. Din ilustratele primite din U.R.S.S., membrii cercului de limba rusă au întocmit cînti albume tematice: Moscova, oraș și stațiuni de odihnă din U.R.S.S., artiști sovietici, pictura sovietică, marile sărbători populare și lupă pentru a indica pe ceia cărăia să-i fie dăruită revista. De asemenea, au alcătuit două albume cu mărci poștale.

Recent, elevii din Breza au primit invitația de a vizita în vacanța de vară Uniunea Sovietică, în timp ce elevii din Moscova vor vizita țara noastră.

De rîndele activității cercului de limba rusă și pozi după seama asistat la lecții, vorbind cu elevii la această limbă. Cel mai mult au dezvoltat un vocabular bogat, și-au dezvoltat un fel de scrieri corecte, au învățat o serie înțelegătoare de expresii rusești. Răspunsurile lor la lecții ilustrează și bogate cunoștințe de literatură. La aceasta a contribuit și citirea textelor de pe ilustratele primite, care sînt bune reproduceri ale lucrărilor pictoriali celebri ruși. Elevii au numeroase cunoștințe despre orașele Uniunii Sovietice, despre împărțirea administrativă și politică a U.R.S.S., despre clima, flora și bogățiile diferitelor regiuni sovietice, despre viața tineretului sovietic.

Am plecat seara de la școala medie din Breza, gîndindu-mă la frumoasele rezultate ce se pot obține printr-o organizare pricepută a cercurilor de elevi, prin stabilirea unor puternice legături cu școlarii din țările prietene.

AUGUSTINA HOLDER LEUCHTER inspector-metodist în Ministerul Învățămîntului

coza a organizat, la 24 octombrie 1955, o seară a prieteniei romino-sovietice, la care au participat membrii Ambasadei R.P.R. și studenții romini din Moscova. Totul a fost înregistrat pe banda de magnetofon, iar o copie a acesteia a fost trimisă la Breza. Postul de radio București a transmis această emisiune la 2 noiembrie 1955 și parțial la 4 noiembrie 1955, la „Ora pionierilor”.

Au vizitat de cînd școala medie din Breza. Elevii se pregăteau să primească trimiterile celor de a 1000-a scrisori către școlarii sovietici. Am răsfoit unele din scrisorile primite, scrisori pline de gingașie, de entuziasm interes. Copiii sovietici și romini și-au trimis unii altora ilustrate, insigne, mărci poștale. Elevii sovietici au dăruit colegilor lor din țara noastră batiste, șervețele brodate, gulere, panglici colorate, flori presate, semne de carte, o macheta a Kremlinului și a Pieței Roșii, lucrata de elevul Volodea Rodomtiev, o gazetă de perete minuată, micro-discuri, o mică discotecă. Printre toate se afla una extrem de prețioasă, pe care este imprimat un fragment dintr-un discurs al lui Lenin cu privire la puterea sovietică. Mulți elevi sovietici le-au cerut pretenilor lor de la Breza cuvintele cîntecelor românești: „In Bucureștii iubii”, „La revedere” etc.

În scrisorile lor, elevii sovietici scriu despre tradițiile școlii lor, despre felul cum învață, cum își petrec timpul liber, comunică impresii despre viața școlară, despre timpurile elevilor de la școala nr. 13 din Mahabikskia și altele. Un elev din Breza cum să învețe, pentru a-și mai ușor: să-și pregătească lecțiile imediat după cursuri, în ziua respectivă și doar să repețe lecțiile pentru a doua zi, învațate în prealabil în ziua predării. Din ilustratele primite din U.R.S.S., membrii cercului de limba rusă au întocmit cînti albume tematice: Moscova, oraș și stațiuni de odihnă din U.R.S.S., artiști sovietici, pictura sovietică, marile sărbători populare și lupă pentru a indica pe ceia cărăia să-i fie dăruită revista. De asemenea, au alcătuit două albume cu mărci poștale.

Recent, elevii din Breza au primit invitația de a vizita în vacanța de vară Uniunea Sovietică, în timp ce elevii din Moscova vor vizita țara noastră.

De rîndele activității cercului de limba rusă și pozi după seama asistat la lecții, vorbind cu elevii la această limbă. Cel mai mult au dezvoltat un vocabular bogat, și-au dezvoltat un fel de scrieri corecte, au învățat o serie înțelegătoare de expresii rusești. Răspunsurile lor la lecții ilustrează și bogate cunoștințe de literatură. La aceasta a contribuit și citirea textelor de pe ilustratele primite, care sînt bune reproduceri ale lucrărilor pictoriali celebri ruși. Elevii au numeroase cunoștințe despre orașele Uniunii Sovietice, despre împărțirea administrativă și politică a U.R.S.S., despre clima, flora și bogățiile diferitelor regiuni sovietice, despre viața tineretului sovietic.

Am plecat seara de la școala medie din Breza, gîndindu-mă la frumoasele rezultate ce se pot obține printr-o organizare pricepută a cercurilor de elevi, prin stabilirea unor puternice legături cu școlarii din țările prietene.

AUGUSTINA HOLDER LEUCHTER inspector-metodist în Ministerul Învățămîntului

coza a organizat, la 24 octombrie 1955, o seară a prieteniei romino-sovietice, la care au participat membrii Ambasadei R.P.R. și studenții romini din Moscova. Totul a fost înregistrat pe banda de magnetofon, iar o copie a acesteia a fost trimisă la Breza. Postul de radio București a transmis această emisiune la 2 noiembrie 1955 și parțial la 4 noiembrie 1955, la „Ora pionierilor”.

PE DROMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMINTULUI

Rezultate tot mai bune

Învățătorii și profesorii din regiunea Baia Mare se străduiesc să obțină rezultate tot mai bune pe calea realizării învățămîntului politehnic. Mulți profesori de fizică care predau la clasele V-VII îi obșnuiesc pe elevi să măsoare exact lungimi, volume și greutateți. La lucrările de laborator, elevii lor determină greutateți specifice ale unor corpuri solide și lichide, alcătuiesc circuite în serie și în paralel, circuite de sonerie etc. De asemenea, elevii construiesc unele instrumente simple ca balanțe, dinamometre, fire cu plumb, cumpăna zărilor etc.

Se acordă o atenție tot mai mare lucrărilor de laborator. Profesorul Bogdan Pauluc, de pildă, a efectuat cu elevii din clasa a X-a numeroase lucrări de laborator cu privire la pendul, la oscilațiile lamei elastice, la mișcarea undelor transversale și longitudinale etc.

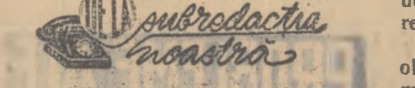
Rezultate frumoase pe calea legării cunoștințelor teoretice de practică se obțin și în predarea chimiei. Profesorii ca Melania Voicu din Carei și Rudolf Deutsch de la școala medie nr. 2 din Baia Mare au asigurat o însușire temeinică de către elevii a principalelor procese chimice. În laborator și chiar în orele de clasă elevii învață să efectueze diferite reacții chimice, se familiarizează cu proprietățile, modul de preparare și întreținerea substanțelor chimice.

A crescut interesul cadrelor didactice din regiunea noastră pentru confecționarea de material didactic și utilizarea lui la lecțiile de fizică și chimie. De pildă, profesorul Iuliu Petrescu din Tiream, raionul Carei, a confecționat cu mijloace proprii o serie de aparate și mecanisme necesare pentru studiul electricității. Tov. Gimbahos din raionul Satu-Mare a construit cu mijloace locale aparatul lui Lermontov pentru determinarea dilatării corpurilor solide, un aparat pentru demonstrarea legii Gay-Lussac, un mic motor electric, un model de motor pentru curent continuu și alternativ etc.

Se acordă o mare atenție și realizării învățămîntului politehnic în cadrul predării matematice. Elevii li se dau spre rezolvare probleme cu conținut practic din cele mai variate ramuri ale producției. În clasele mici, elevii sînt învățați să cîntărească diferite obiecte, să măsoare dimensiunile clasei, ale curții, să aprecieze din ochi diferite distanțe. Profesorii Valeriu David și Magdalena Pop acordă multă atenție dezvoltării deprinderilor de calcul rapid, rațional, de calcul cu numere aproximative. Elevii lor folosesc diferite tabele matematice.

Numeroși profesori de biologie, ca Paul Pteancu și Paul Bartok din Carei, V. Chiș, din Sighet, Rozalia Bălaș din Satu Mare, Alexandru Bălaș din Lăscăia, raionul Lăpuș, și alții obțin succese în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. În cadrul orelor de practică agricolă elevii execută o serie de lucrări agricole ca sănat, greblat, însămînțări în teren deschis și răsădnică repetată, răsădit, recoltat etc. La școala din Lăscăia, raionul Lăpuș, profesora Sabina Mateș a organizat un lot experimental în cadrul căruia s-au efectuat multe experiențe interesante, care au constituit un imbold și pentru țărani muncitori din comună. Rezultate deosebite în privința lucrărilor practice pe lotul

școlar s-au obținut la școala pedagogică din Carei, datorită muncii desfășurate de profesorul Paul Pteancu. Tov. Pteancu a împărțit și altor profesori experiența lui și ca urmare, în multe școli din regiunea muncă pe lotul experimental s-a îmbunătățit. Fără îndoială însă că rezultatele ar fi fost și mai bune dacă secția de învățămînt a regiunii l-ar fi sprijinit pe tov. Pteancu nu numai în organizarea schimbului de experiență, ci l-ar

fi ajutat și să mențină o legătură permanentă cu ceilalți profesori de biologie și cu tinerii învățători care au absolvit școala pedagogică din Carei. Un mijloc de îmbogățire a cunoștințelor politehnice ale elevilor li constituie excursiile școlare. În regiunea noastră se acordă o atenție tot mai mare excursiilor. Astfel, tov. Ardeleanu, profesor la școala de 7 ani din Supuru de Sus, raionul Carei, a organizat cu elevii o excursie la minele de cărbuni din Sărmășag. Elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 2 din Satu Mare au vizitat diferite întreprinderi din orașele Baia-Mare și Satu Mare. Elevii școlii de 7 ani din Batarci, raionul Negrești, au făcut o excursie în Delta Dunării.

Și în activitatea cercurilor de elevi s-au realizat succese. Merita îndeosebi să fie menționată activitatea desfășurată în cadrul cercurilor de către elevii școlii medii nr. 1 din Baia Mare. Membrii cercului de fizică de la această școală au efectuat numeroase demonstrații și experiențe legate de programa clasei respective. La școala din comuna Apa s-a organizat un cerc al „tinerilor tractoriști” pe lângă centrul S.M.T. din localitate.

Activitatea ce se desfășoară în cadrul cercurilor de radiotehnică, foto, filmărie, aeromodellism, navomodelism etc. de la casele de pionieri

In strînsă legătură cu viața

Rezolvarea problemelor cu conținut practic constituie un mijloc care contribuie la realizarea învățămîntului politehnic în predarea matematicii. Toamii de acest fel au sîrăduse să rezolvă cu elevii claselor a V-a și a VI-a cît mai multe probleme al căror conținut să fie legat de activitatea producției.

Nu de mult, un elev mi-a pus în clasă întrebarea: de ce la cooperativa noastră este un steguleț roșu pe care sîră scris „frunța în producție”? Pe baza datelor culese de la conducerea cooperativei le-am dat elevilor explicația: cooperativa noastră de consum este prima pe rînd deoarece în cursul lunii trecute a depus cu mult supra-precuțat în plan pentru desfășurarea produselor. Pe baza datelor concrete culese am propus elevilor să calculeze cu cîte procente a depășit cooperativa planul, precum și alte probleme în legătură cu procentele.

Nu de mult a fost terminat la școala noastră un gard nou, ex-

contribuie de asemenea în mod efectiv la sprijinirea acțiunii de politehnicizare a învățămîntului.

La școlile din regiunea noastră s-au obținut unele realizări și în ceea ce privește înființarea atelierelor școlare. Unele școli, ca cele din Botiz, raionul Satu Mare, Aradul și Basesii, raionul Cehul Silvaniei etc. și-au amenajat mici ateliere folosind posibilitățile locale. Elevii școlilor cu limbe de predare romină și maghiară din Băieș au fost organizați pe echipe care și desfășoară împreună munca în ateliere de lemnărie și lăcătușerie.

Cu toate realizările pe care le-am obținut pe calea politehnicizării învățămîntului mai există și unele lipsuri care trebuie neapărat înlăturate. Astfel la unele școli, cum sînt cele din Iba, Negrești etc., deși există laboratoare și material didactic, acestea nu se folosesc decît la zile mari. De asemenea, în unele școli lecțiile de lucru manual nu-și ating scopul, sînt înlocuite cu alte activități sau se desfășoară în mod neorganizat. În aceste școli lecțiile de lucru manual sînt considerate ca o problemă secundară. De pildă, tov. Pilca, învățător la școala de 7 ani din Supuru de Sus, intră complet negrețită la aceste lecții. Unele cadre didactice au neglijat excursiile. De altfel, nici din partea organelor de îndrumare și control raionale și regionale n-a existat o preocupare suficientă în acest sens.

Folosind pe larg experiența acumulată pînă acum pe calea realizării învățămîntului politehnic, cadrele didactice din regiunea noastră luptă pentru obținerea unor noi succese pentru a ridica pregătirea tinerii generale la un nivel corespunzător mărilor sarcini ale construirii socialismului în patria noastră.

PETRU SANDRU șeful secției de învățămînt a regiunii Baia Mare și MAXIMILIAN BOROS șeful cabinetului pedagogic al regiunii Baia Mare

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII INDEPENDENTE A ELEVILOR

În condițiile muncii cu două clase

În munca învățătorilor care predau la două clase, organizarea activității independente a elevilor la lecțiile are o deosebită importanță. Sînt unii învățători care consideră înlăturarea sau aproape înlăturarea greutății deosebite, odată ce sînt rezolvate problemele organizatorice ca: repartizarea justă a orelor între învățătorii, planificarea calendaristică a materialei, înțelegerea orarului, a planului de muncă săptămînluc, a planurilor de lec

Organizarea muncii comitetelor sindicale raionale

De curind in intreaga țară s-a încheiat alegerea noilor comitete sindicale raionale și organizarea muncii din învățământ.

În fața organelor sindicale nou alese stau în momentul de față sarcini de mare importanță, a căror îndeplinire cere ridicarea nivelului activității sindicale în toate instituțiile de învățământ. Pentru a veni în sprijinul organelor sindicale „Gazeta învățământului” începe cu acest număr să publice o serie de materiale cu privire la organizarea activității acestora.

Răspunderea muncii acestora. Munca operativă între ședințele de comitet este dusă de prezidiul său.

Comisiile comitetului sindical raional sau orășenesc îmbrășesc rezolvarea problemelor în diferitele secțiuni ale muncii sindicale. De exemplu, comisia organizatorică de masă are sarcina de a ajuta comitetul raional și celelalte comisii la instruirea întregului activ sindical, la organizarea așezărilor generale și conferințelor sindicale, la mobilizarea membrilor de sindicat în diferite acțiuni, ține evidența cadrelor sindicale și păstrează toate documentele comitetului sindical raional (orășenesc). Membrii comisiei organizatorice de masă sînt instruiți rațional și comitetelor sindicale raionale (orășenesti).

Repartinizarea membrilor comitetului

zarea acestora între membrii comitetului nu sînt totuși suficiente pentru a asigura ducerea la bun sfîrșit a diferitelor acțiuni. Se cere totodată o muncă sistematică pentru îndeplinirea sarcinilor, o muncă ce trebuie să fie desfășurată în mijlocul maselor, cu sprijinul tuturor membrilor de sindicat.

Baza de întocmire a planului de muncă o constituie hotărîrile partidului și guvernului, hotărîrile și instrucțiunile organelor sindicale superioare, hotărîrile conferințelor sau adunărilor generale ale membrilor de sindicat și situația existentă pe teren. Odată cu stabilirea acțiunilor și măsurilor, trebuie specificate în planul de muncă termenii de executare pentru fiecare sarcină în parte, metodele de realizare, precum și membrii din comitet care răspund de îndeplinirea lor. La fixarea datelor ședințelor și acțiunilor trebuie să se țină seama de planificarea ședințelor și acțiunilor secției de învățământ și de aceea este bine ca la definitivarea planului de muncă să participe și secția de învățământ, pentru a se stabili de comun acord măsurile ce urmează să le ia comitetul sindical cît și secția de învățământ.

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII SINDICALE

raional și orășenesc pe organizații sindicale de bază și pe probleme de comitetului raional sau orășenesc pe posibilitatea să cunoască în orice moment felul cum se duce munca sindicală în școli și să intervină operativ pentru înlăturarea lipsurilor.

Cheia de îndeplinire cu succes a sarcinilor multiple ce revin comitetelor raionale și orășenesti este folosirea unor metode de muncă. Comitetele raionale și orășenesti sînt organe care lucrează pe baza principiului muncii colective, care presupune discutarea și elaborarea măsurilor în comun și implică totodată stabilirea precisă a sarcinilor și răspundere personală a fiecărui membru al comitetului. Nici o măsură sau hotărîre a organelor sindicale nu poate fi valabilă decît dacă a fost luată cu majoritatea voturilor celor prezenți la ședințele organelor așezate. Față de organelor superioare și față de masa membrilor de sindicat răspunderea este însă colectivă, solidar fiind întregul comitet. În elaborarea hotărîrilor principale va fi consultat activul obștesc și se va ține seama de propunerile făcute de masa membrilor de sindicat.

Principiul muncii colective presupune excluderea formalismului în consultarea activului, liberă exprimare a opiniei activului, pentru a face colaborarea rodnică. Unul din scopurile muncii colective este și asigurarea coeziunii și unității organelor de conducere, care trebuie să promoveze în relațiile lor un spirit de principiialitate și atitudine tovarășească.

În activitatea obștescă a comitetelor raionale și orășenesti o atenție deosebită trebuie acordată dezvoltării unei atitudini conștiente ale membrilor de sindicat față de îndeplinirea sarcinilor. În care scop munca de lămurire, de convingere trebuie să fie pusă pe primul plan și dusă cu perseverență, aceasta fiind metoda principală în munca cu oamenii.

Comitetele raionale și orășenesti trebuie să-și organizeze în așa fel munca, încît sarcinile ce și le propun să poată fi îndeplinite. Întreaga activitate a comitetului sindical raional și orășenesc trebuie să se desfășoare după un plan bine chibzuit, întocmit pe un an de zile și defalcat pe trimestre calendaristice. Planul de muncă este un factor de seamă care înlesnește îndeplinirea sarcinilor ce revin comitetului raional și orășenesc. Planificarea precisă a sarcinilor și repartinizarea

INFORMAȚIE

Prin ordin nr. 432 din 17 Ianuarie a.c. Ministerul Învățămîntului și C.C. al S.M.I. au reglementat obligațiile extrașcolare ale cadrelor didactice care au fost alese în comitetele sindicale raionale sau orășenesti ale muncitorilor din învățământ. Membrii comitetelor sindicale raionale și orășenesti, în

afară activității la catedră, vor participa în cadrul școlii de care aparțin numai la acele activități metodice care contribuie direct la ridicarea calitativă a muncii profesionale proprii, urmînd să fie scutiți de celelalte activități din afara muncii la catedră.

Comitetul raional sau orășenesc are sarcina permanentă de a organiza, analiza și coordona întreaga activitate a comisiilor pe probleme, purtînd

După primul semestru

În școlile tehnice de maștri din întreaga țară s-a încheiat acum cîteva zile primul semestru. După o muncă sistematică de cîteva luni în școlile sau în întreprinderi, elevii școlilor tehnice de maștri au avut prilejul să arate, la probele semestriale, în ce măsură și-au însușit cunoștințele profesionale, deprinderile de organizare a muncii.

Cei peste 40 de elevi din anul I și II al școlii tehnice de maștri din București aparținînd Ministerului Industriei Chimice au trecut cu succes probele semestriale. Lucrările de control la matematică, fizică tehnică, chimie generală, tehnologie ș.a. au arătat că viitorii maștri acordă importanță cuvenită teoriei, ca și legăturii acesteia de practică, de meserie. Modul în care au fost tratate subiectele de sinteză din materia parcursă pe primul semestru este mărturie în vîlul ridicat al cunoștințelor pe care și le-au însușit majoritatea elevilor. Bine pregătiți din punct de vedere teoretic, cei mai mulți dintre elevii școlii s-au prezentat cu aceiași succes și la probele practice, pe care le-au efectuat în cadrul unor întreprinderi. În activitatea practică pe care au desfășurat-o la fabrica de medicamente „Fost reabilitată” din Iași, la I.C.H.M.-Spai, la I.C.H.M.-Ducești, la I.C.F.-4 etc., viitorii maștri au dovedit multă pricepere în executarea și supraoaghearea diferitelor procese tehnologice, rezolvînd cu pricepere cerințele celor mai complexe procese de fabricație.

Rezultatele obținute la încheierea acestui semestru se datoresc în mare măsură condițiilor de studii create elevilor de către conducerea școlii. În perioada pregătirii pentru a intra în activitatea profesională, elevii au fost organizate consultații la care au participat toți elevii. În timpul pregătirii probelor elevii au avut la dispoziție o sală special rezervată pentru studii.

Folosind la maximum condițiile create, prînz și serozitate și simț de răspundere alt muncă din școală cît și cea din întreprinderi, viitorii maștri, pînă nu de mult muncitorii în fabrici și uzine, au obținut la sfîrșit de semestru rezultate mai mult decît satisfăcătoare. Pentru calificarea primită la lucrările de control și la

lucrările practice, numele unor elevi ca Florea Niculescu din anul II sau Elvira Rădulescu și Nicolae Teșpan din anul I au fost înscrise la loc de cinste în lista fruntașilor. Florea Niculescu a devenit chiar din primul zile de școală o mîndrie altă a tovarășilor din mijlocul cărora s-a ridicat, cît și a școlii însăși. El a obținut la toate obiectele cu caracter teoretic, ca și la activitatea practică nota cinci. Încă de pe acum, de pe băncile școlii, în zilele de practică, Florea Niculescu a devenit fruntaș în producție și reușește să conducă cu multă pricepere un întreg sector de muncă la fabrica de medicamente nr. 1 din București. De altfel, și colegii lui de an obțin rezultate frumoase în producție, îndeplinind cu destoinicie sarcinile de aatori de maștri.

Rezultatele obținute la acest sfîrșit de semestru de către elevii școlii tehnice de maștri a Ministerului Industriei Chimice sînt mai bune decît cele obținute în anul trecut și ele marchează progresul realizat alți de elevii, cît și de cadrele didactice, pe linia ridicării învățămîntului tehnic de maștri pe o treaptă nouă.

Avînd în vedere rezultatele obținute în acest semestru, se pot trage câteva concluzii înmăbrucătoare. Viitorii maștri chimisti pentru sinteze organice care vor ieși de pe băncile acestei școli vor pași în producție cu o bună pregătire profesională și tehnico-economică, putînd să traducă în viață sarcinile trasate de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la munca muncitorilor. De pe acum, în școală, ei sînt pregătiți pentru ca mai tîrziu, prin activitatea lor, să sprijine îndeplinirea sarcinilor de muncă înaintate și să acorde atenție mecanizării și micii mecanizării, să poată folosi cît mai rațional întreaga capacitate de producție a întreprinderii în care vor fi repartizați ca maștri.

Pentru a munci cu forțe noi în cel de răspundere alt muncă din școală cît și cea din întreprinderi, viitorii maștri, pînă nu de mult muncitorii în fabrici și uzine, au obținut la sfîrșit de semestru rezultate mai mult decît satisfăcătoare. Pentru calificarea primită la lucrările de control și la

Aniversarea școlii

Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda a împlini 50 de ani de existență.

Cu ocazia festivității de aniversare, care a avut loc de curind, dr. Mircea Tropă, directorul centrului școlar, a făcut un scurt istoric al școlii.

La aniversarea școlii din Turda, au vorbit Alexandru Kiss, absolvent din prima promoție a acestei școli.

acetei școli. Vorbitorul a arătat că mica școală agricolă „Szabo Iosif”, înființată acum 50 de ani, care pregătea anual 10-12 elevi, s-a transformat în anul democratic populare într-un puternic centru școlar care pregătește anual un mare număr de cadre.

Pentru înzestrarea acestui centru școlar democratic populare a investit peste 7 milioane lei. Aici se pregătesc acum maștri agricoli, maștri zootehnicieni și își desfășoară activitatea două școli profesionale de ucenici și o școală republicană de brigadierii zootehnici pentru gospodăriile colective.

Centrul școlar nr. 1 din Turda

este prima școală agricolă antrenată în rezolvarea unor probleme de cercetări științifice. Aici se fac cercetări în vederea determinării productivității pămîntului și înțelegerii, se studiază posibilitățile creșterii rasei de vaci Pinzgauer în raioanele Turda și Cluj, efectul îngrășămintelor bacteriene etc.

De curind, în cadrul centrului școlar au început să se facă cercetări privind cultura porumbului.

Au mai luat cuvîntul foști și actuali elevi ai școlii care au subliniat condițiile bune create de partid și guvern în domeniul învățămîntului agricol. Reprezentanți ai diferitelor școli agricole din țară și ai sînturilor

„Și o absolventă a ultimelor promoții, Letiția Vonica.

popular, orășenesc și regional Cluj au adus salutul lor.

Cei prezenți au vizitat apoi sălile de clasă, laboratoarele, cîminul, cantina, ferma și expoziția „50 de ani de activitate a centrului școlar agricol nr. 1 din Turda”.

Program de luptă pentru bunăstarea poporului și înflorirea patriei

(Urmare din pag. 1-a)

rale, peste 40.000 biblioteci și aproape 30.000 formații artistice de amatori. Tirajul cărților tipărite în 1956 a depășit cifra de 35 milioane exemplare. Cultura a devenit cu adevărat un bun al întregului popor.

La temelia statului nostru democratic popular stă alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărana mea muncitoare, stau marile drepturi și libertăți conștinite în constituția noastră socialistă.

Democrația socialistă asigură masele celor mai largi ale poporului participarea activă la conducerea treburilor obștesci. Ca de la care pînă se deosebește democrația noastră socialistă de puterea democrației burgheze. În timp ce democrația socialistă este democrație pentru cei mulți, pentru masele largi ale celor ce muncesc, democrația burgheză, falsă, ciuită și ipocrită înseamnă drepturi și libertăți nelimitate pentru exploatare. Sufrajele demagogice despre libertate, democrația burgheză ascunde libertatea capitaliștilor și moșterilor de a exploata și jefui masele populare, de a vinde independența și suveranitatea națională a patriei.

Democrația noastră socialistă apără marile cuceriri revoluționare ale poporului, apără libertatea și independența țării împotriva dușmanilor ei dinăuntru și de peste hotare. Statul democratic-popular va veghea cu grijă sporită la respectarea legilor țării. Întîrind legalitatea socialistă și justiția populară, statul nostru apără drepturile și interesele oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Politica regimului de democrație populară a pus capăt pentru todeauna sălbăticiei asuprii naționale promovată în trecut de clasele exploatare. Naționalitățile conlocuitoare se bucură astăzi de aceeași drepturi ca și poporul român și luptă cot la cot cu oamenii muncii romini pentru construirea socialismului în patria noastră comună — Republica Populară Romînă.

Marile succese obținute de poporul nostru în dezvoltarea multilaterală a țării au făcut ca Republica Populară Romînă să se bucure de un binemeritat prestigiu internațional.

Guvernul țării noastre duce o credincioasă și neabătută politică de pace, de democrație populară și de dezvoltare democratic-populară. La baza politicii externe a P.R.P. stă prietenia tot mai puternică cu marea Uniune Sovietică, cu China populară și cu celelalte țări socialiste. Unitatea de nezdruclinat dintre țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. constituie o garanție a securității și independenței noastre țării, o forță capabilă să dea o ripostă nimelitoare oricărui agresor.

Poporul nostru știe că numai datorită conducerii înțelepte a partidului clasei muncitoare a putut obține marile succese cu care mîndrește astăzi pe bună dreptate. Partidul Muncitoresc Român este forța îndrumătoare și mobilizatoare în lupta pentru fîrîrea unei vieți noi, înfloritoare, pentru socialism. Conducînd poporul în lupta pentru a obține succese, partidul a arătat întotdeauna masele populare în mod deschis gătușile și lipsurile și a mobilizat pe oamenii muncii în vederea învingerii și înlăturării lor.

Victoriile noastre sînt chezușile de unitate de nezdruclinat a întregului popor în jurul partidului și guvernului.

În alegerile de la 2 februarie Partidul Muncitoresc Român, Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele, Comitetul

Femelor Democratice, organizațiile obștesci, cooperatiste, culturale și științifice reprezintă, în cadrul Frontului Democratice Populare, baza cea mai largă pentru afirmarea cetățenească a tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Manifestul Consiliului Central al F.D.P. cheamă pe toți cetățenii țării să voteze candidații F.D.P., să facă din alegerea de la 3 februarie o puternică demonstrație a patriotismului socialist, a unității politico-morale crescînde a poporului în jurul partidului și guvernului, a hotărîrii lor ferme de a lupta și pe viitor pentru continua întărire și înflorire a patriei noastre socialiste.

Un stimulent însemnat în activitatea cadrelor didactice

(Urmare din pag. 1-a)

cunoștințe științifice, îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, prin educarea lor în spiritul moralei comuniste. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală pune în fața cadrelor didactice sarcina înfăptuirii politehnicizării învățămîntului în școlile de cultură generală. Mii de învățători și profesori luptă cu un nevădînit avînt pentru înfăptuirea acestor sarcini. Deși ne aflăm abia la începutul acțiunii de politehnicizare a învățămîntului, în multe școli a fost acumulată o valoroasă experiență în acest domeniu. Avem de pe acum un număr de profesori fruntași, a căror pricepere în privința legării învățămîntului de practică contribuie în mare măsură la îndeplinirea cerințelor care stau astăzi în fața școlilor. Cunoașterea și extinderea experienței acestor profesori reprezintă una din sarcinile actuale ale învățămîntului nostru. Instițuirea titlului de „Învățător fruntaș” și „Profesor fruntaș” va duce cu siguranță la dezvoltarea acestei experiențe, ca și la îmbunătățirea necentență a muncii educative în rândurile elevilor.

Creșterea numărului învățătorilor și profesorilor care, pe lângă activitatea lor rodnică din școală, desfășoară o valoroasă activitate de culturalizare a masei. La căminele culturale, la cercurile de citit sau la bibliotecile doștite, la cercurile agrotehnice din toate satele patriei poți întîlni nenumărați dascăli care duc în mase cuvîntul partidului, care luptă neostenții pentru a răspîndi în mijlocul oamenilor muncii cultura înaintată. În momentul de față, mulți pedagogi duc o rodnică activitate în rîndurile țărînilor muncitori pentru atragerea acestora pe calea transformării socialiste a agriculturii. Decretul pentru instițuirea titlului de „Învățător fruntaș” și „Profesor fruntaș” va stimula și mai mult, fără îndoială, activitatea culturală a cadrelor didactice în masele de țărîni muncitori. Nici un profesor sau învățător nu trebuie să rămînă în afara acestei activități.

Instițiuindu-și munca instructiv-educativă, ca și munca de lămurire a masei, de antrenare a lor pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, cadrele didactice aduc o prețioasă contribuție la lămurirea poporului nostru pentru o viață mai bună.

UNIREA PRINCIPATELOR

(Urmare din pag. 1-a)

litice pe bază de avere și tindea să asigure progresele capitalismului în Principate. Defectul fundamental al acestui act rămînea însă caracterul extrem de restrîns al bazei electorale, fixată prin dispozițiile referitoare la alegere, ce erau anexate.

Poporul român se reîntoarce acum spre sine însuși. Conducătorii luptei pentru unire dobîndesc convingerea că înfăptuirea dorinței de bază a poporului nu se putea realiza decît printr-o hotărîre acțiune dinăuntru. Susținută de către opinia publică progresistă mondială — de Marx și Engels, de democrații revoluționari ruși Cernișevski și Dobroliubov, de democrații francezi Michelet și Quinet etc. — patriei romine duce lupta directă pentru înfrîngerea foștilor boieri și pentru dobîndirea unirii. Noua căimăcămie moldovenească sprijină acțiunea partidului național, în schimb cea de la București îi pune stavili. Caracterul restrîns al bazei electorale face, pe de altă parte, ca majoritatea în noile Adunări electivă să fie dobîndită de către grupurile conservatoare. În fața acestor „majorități” se ridică însă poporul român din Moldova și în Țara Românească, hotărîrî să învingă și să nu accepte decît alegerea unor domnitori potrivnici orînduirii feudale.

Prin acțiunea hotărîrî a unor patrioți ca Mihail Kogălniceanu, V. Alexandru sau Anast. Panu, uneltrime menite să asigure domnia lui Mihail sau a lui Grigore Sturdza sînt zdrobite. La 5/17 Ianuarie 1859, Adunarea de la Iași alege pe Alexandru Ion Cuza domn al Moldovei. Moldova are acum în fruntea ei omul „nou” de care aminteste Kogălniceanu în discursul ce-l rostește în înscăunarea lui Cuza Vodă.

În Țara Românească, lupta împotriva reacționarilor este deosebit de aprigă. Masele de la București și cele venite aci de la sate, îndrumate de fruntași radicali de felul lui C. A. Rosetti sau Cezar Bolliac și de „tribuni” ca N. T. Orășanu sau I. G. Valenteianu sprijină lupta din Adunare a minorității patriote. Timp de trei zile majoritatea conservatoare este pe de dreptul asediată de către voința unui popor întreg. Deplinul și constantul sprijin al masei — al lucrătorilor, cailor, țărănilor, meseriașilor, micilor comercianți, înțeretului — asigură biruința cauzei unirii. „Toți megeriași, toți comercianții mici, toți plugarii... erau pe dealuri și în curtea Mitropoliei”, scrie Cezar Bolliac, el mai arînd că „amal nimeni din boierii cei mari și mai nici unul din neguțătorii cei mari nu se aflau cu dinșuri în aceste momente supreme, acolo unde se discutau, acolo unde se celebrau cele mai grave drepturi naționale”.

În seara zilei de 23 Ianuarie, a fost învinsă națională — largă coaliție a for-

țelor unioniste — desenează pe Alexandru Ioan Cuza drept candidat. Sub presiunea masei, majoritatea reacționară se vede silită să accepte punerea minorității. Pentru conservatori alegerea domnului Moldovei prezenta, de altfel, și o încercare de salvare a prestigiului lor compromis, printr-un act care însă — în ceea ce îi privea — era doar aparent patriotic.

În după amiază zilei de 24 Ianuarie, rezultatul votului Adunării, prin care Cuza era proclamat domn al Țării Românești, este adus la cunoștința uriașei mulțimi de 30.000 de oameni ce se afla pe dealul Mitropoliei. Entuziasmul lui de nedescris, căci poporul știa — după cum însemna I. G. Valenteianu — că „prin alegerea lui Cuza naționa romine dete o lovitură de moarte regimului de înămie și corupțiune”. Pe drept cuvînt scria Bolintineanu la 28 Ianuarie 1859: „Țara nu mai este moșia caimacimilor și a domnilor și rominii nu mai sînt turmele lor și ale vătărilor lor nerușinaji”.

Îndoiă alegere a constituit puternică temelie pe care, prin această înfăptuire a unirii de fapt, se dezvoltă statu național român. În același timp, ziua de 24 Ianuarie 1859 are semnificația unei categorice înfrîngeri a foștilor reacționari feudale, deși cele mai mari forțe ale biruinței nu le-au cules mulțimiile, fîrtoarele unirii: ci burghezia, clasa care smulge boierilor primul loc în exploatarea celor obidiți.

De ziua de 24 Ianuarie 1859 se leagă realizarea unirii depline, prin desăvîrșita unificare economică, politică și administrativă — proces încheiat în 1862 — crearea armatei naționale unice și girul reformelor fundamentale care, ca și unirea, stau la temelia statului național român. Dintre acestea — în afara legilor însemnate privind învățămîntul și organizarea judiciară (1864) — secularizarea averilor mănăstirești (1863) și, mai ales, reforma agrară (1864) fac ca amintirea anilor unirii să se lege strîns de figura lui Alexandru Ioan Cuza și a steticului său Mihail Kogălniceanu — adevărații creatori și organizatori ai Romîniei moderne.

Privit prin perspectiva conștințelor sale de o deosebită însemnătate și prin aceea a caracterului său revoluționar, pe care l-a luptă nevătălită a masei, actul îndoielii alegei de la 24 Ianuarie 1859 a rămas una din cele mai nenumerate sărbători în inima poporului nostru și unul din cele mai însemnate evenimente ale istoriei patriei noastre. Păstrînd cu sfințenie în minte teaurul neprețuit al trecutului și al luptei pentru progres a înaintașilor săi și avînd în frunte clasa muncitoare și partidul ei, poporul nostru își clădește astăzi — la 98 de ani de la înfăptuirea Unirii — noua sa viață de pace și socialism.

Bibliografie

- D. Barbilian: Teoria aritmetică a idealilor (în inele neocomutative).
- O. Onicescu, G. Mihoc, C. T. Ioanescu Tulcea: Calculul probabilităților și aplicații.
- C. T. Ioanescu Tulcea: Spații Hilbert.
- G. Marinescu: Spații vectoriale normale.
- Sergiu Vasilache: Elemente de teoria mulțimilor și a structurilor algebrice.
- Gh. Tîlcea: Geometria diferențială proiectivă a retelelor.
- Al. Pantază: Opera matematică.
- George Băranescu: Calculul proceselor de ardere.
- I. Reichel: Chimia și tehnologia coloranților azoici.
- Alex. S. Sanielevici: Radioactivitatea. Fenomene și legi generale. Vol. I.
- Crisofor Vazaca: Încălzirea prin inducție în joasă și înaltă frecvență.
- A. M. Butlerov: Lucrări alese de chimie organică.
- P. A. Kosticic: Opere alese.
- I. P. Pavlov: Opere complete. Vol. I. Cartea I.
- Acad. A. Kreindler: Epilepsia. Cercetări clinice și experimentale.
- Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași: Studii istorice romino-bulgare.
- ★ ★ ★ — Materiale și cercetări arheologice. Vol. II.
- ★ ★ ★ — Antologie de literatură populară. Vol. II.
- Pentru a veni în ajutorul celor ce n-au posibilitatea să-și procure cartea științifică în localitatea respectivă, Biblioteca Academiei R.P.R. din București, Calea Victoriei nr. 27 expediază, contra ramburs, în toate țările, oricare din lucrările de mai sus, sau oricare altă lucrare științifică.

NOTE EXTERNE - NOTE EXTERNE - NOTE EXTERNE - NOTE EXTERNE

Poporul polonez a votat pentru socialism, pentru regimul de democrație populară

În ziua de 20 Ianuarie în R. P. Polonă au avut loc alegeri pentru Seim. Participarea masivă la vot a populației — peste 90% din alegători — precum și rezultatele alegerilor exprimă adevărată fermă a poporului polonez pentru regimul de democrație populară, pentru socialism, pentru politica Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Poloniei dinainte.

Din cele 17.944.081 alegători înscrși pe listele electorale, 16.892.213 au participat la vot. Este suficient să primim cifra de 16.563.314 voturi care au fost exprimate în favoarea candidaților Frontului Unității Naționale pentru a ne da seama de marile succese pe care l-au obținut în alegerile din Polonia orînduirea democratic-populară, politica P.M.U.P. de construire a socialismului. Rezultatele alegerilor constituie cea mai convingătoare dovadă a voinței ferme a poporului frate polonez de a înfăptui programul Frontului Unității Naționale, program la baza cărui stă platforma elaborată de Plenar a VIII-a a C.C. al P.M.U.P. Votînd pentru acest program poporul polonez și-a demonstrat în primul rînd atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Unit Polonez. Toți

activiștii de frunte ai P.M.U.P. care au candidat în alegerile pentru Seim au fost aleși cu o majoritate covîrșitoare de voturi. 236 de deputați al noului Seim sînt membri ai P.M.U.P. Din Frontul Unității Naționale mai fac parte Partidul Unității Tărănesc, din rîndul membrilor cărui a votat aleși 116 deputați, Partidul Democrat, din rîndul membrilor cărui a votat aleși 39 deputați, precum și o serie întreagă de organizații obștesci ca sindicate, cooperative, persoane neaparținînd nici unui partid, activiști catolici, reprezentanți ai intelectualității etc.

Alegerile pentru Seim constituie pentru poporul polonez o victorie de mare însemnătate. La 20 Ianuarie poporul polonez a trecut cu succes un examen de maturitate politică. Alegerile au de-

monstrat că în majoritatea lui covîrșitoare poporul polonez este și rămîne credincios socialismului, orînduirii democratic-populare.

În legătură cu alegerile din Polonia reacțiunea internă și de peste hotare își făcuse tot felul de iluzii. Forțele reacțiunii m-au ezitat să îndemne la boicot, la sabotaarea alegerilor, la tulburări. Dar, așa cum subliniază ziarul „Tribuna Ludu”, „cămîl și maturitatea poporului au paralizat activitatea aventurierilor și provocatorilor de tulburări”.

Votînd pentru regimul de democrație populară, pentru socialism, poporul polonez a votat totodată pentru pacea pentru prietenie și alianță cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Congresul pedagogilor din America Latină

La 21 Ianuarie a.c. la Montevideo — (Uruguay) au început lucrările celui de al VI-lea Congres al cadrelor didactice din America Latină. La congres participă puternicele organizații ale pedagogilor din Chile, Mexic, Bolivia, Ecuador, Peru etc.

Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt este reprezentată la acest Congres de prof. univ. Nicolae Pascu, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din țara noastră.